

EIROPAS PARLAMENTS

2009 - 2014

Sesijas dokuments

A7-0096/2013

21.3.2013

ZIŅOJUMS

par Revīzijas palātas īpašajiem ziņojumiem saistībā ar Komisijas 2011. gada budžeta izpildes apstiprināšanu (2013/2015 (DEC))
Budžeta kontroles komiteja

Referents: *Jens Geier*

SATURA RĀDĪTĀJS

Lpp.

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	4
<i>I daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 12/2011 „Vai ES pasākumi ir veicinājuši zvejas flotu jaudas pielāgošanu zvejas iespējām?” .....</i>	<i>6</i>
<i>II daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 13/2011 „Vai ar 42. muitas procedūras kontroli tiek novērsta un atklāta PVN nemaksāšana?” .....</i>	<i>9</i>
<i>III daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 14/2011 „Vai ar ES palīdzību ir uzlabota Horvātijas spēja pārvaldīt pēcpienvienošanās finansējumu?” .....</i>	<i>13</i>
<i>IV daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 16/2011 „ES finanšu palīdzība kodolspēkstaciju ekspluatācijas pārtraukšanai Bulgārijā, Lietuvā un Slovākijā: sasniegtais un nākotnē sasniedzamais” .....</i>	<i>16</i>
<i>V daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 1/2012 „Vai Eiropas Savienības attīstības palīdzība pārtikas nodrošinājumam Subsahāras Āfrikā ir efektīva?” .....</i>	<i>21</i>
<i>VI daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 2/2012 „No Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzfinansēto mazo un vidējo uzņēmumu finansēšanas instrumenti” .....</i>	<i>25</i>
<i>VII daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 3/2012 „Struktūrfondi: vai Komisijai ir izdevies sekmīgi novērst dalībvalstu vadības un kontroles sistēmās konstatētos trūkumus?” .....</i>	<i>31</i>
<i>VIII daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 4/2012 „Vai jūras ostu transporta infrastruktūras līdzfinansēšana no struktūrfondu un Kohēzijas fonda ir efektīvs ieguldījums?” .....</i>	<i>35</i>
<i>IX daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 5/2012 „Kopējā ārējo attiecību informācijas sistēma (CRIS)” .....</i>	<i>39</i>
<i>X daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 6/2012 „Eiropas Savienības sniegtā palīdzība Kipras turku kopienai” .....</i>	<i>41</i>
<i>XI daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 7/2012 „Vīna tirgus kopīgās organizācijas reforma: līdzšinējie sasniegumi” .....</i>	<i>45</i>
<i>XII daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 9/2012 „Revīzija kontroles sistēmai, kas reglamentē bioloģisko produktu ražošanu, pārstrādi, izplatīšanu un importu” .....</i>	<i>48</i>
<i>XIII daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 12/2012 „Vai Komisija un Eurostat ir uzlabojuši precīzas un ticamas Eiropas statistikas izstrādes procesu?” .....</i>	<i>51</i>

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSĀJUMS 55

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par Revīzijas palātas īpašajiem ziņojumiem saistībā ar Komisijas 2011. gada budžeta izpildes apstiprināšanu (2013/2015(DEC))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Savienības 2011. finanšu gada vispārējo budžetu¹,
- ņemot vērā Eiropas Savienības konsolidētos pārskatus par 2011. finanšu gadu (COM(2012)0436 – C7–0224/2012)²,
- ņemot vērā Revīzijas palātas gada pārskatu par budžeta izpildi 2011. finanšu gadā, ar iestāžu atbildēm³ un Revīzijas palātas īpašos ziņojumus,
- ņemot vērā deklarāciju par pārskatu ticamību, kā arī par pakārtoto darījumu likumību un pareizību⁴, ko Revīzijas palāta iesniegusi par 2011. finanšu gadu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 287. pantu,
- ņemot vērā 2013. gada ... aprīļa lēmumu par Eiropas Savienības 2011. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, III iedaļa — Komisija⁵, un rezolūciju ar konstatējumiem, kas ir minētā lēmuma neatņemama daļa,
- ņemot vērā Revīzijas palātas īpašos ziņojumus, kas sagatavoti saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 287. panta 4. punkta otro daļu,
- ņemot vērā Padomes 2013. gada 12. februāra ieteikumu par Eiropas Savienības 2011. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprinājumu, ko sniedz Komisijai (05752/2013 – C7–0038/2013),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 317., 318. un 319. pantu, kā arī *Euratom* līguma 106.a pantu,
- ņemot vērā Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulu (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam,⁶ un jo īpaši tās 55., 145., 146. un 147. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam

---

¹ OV L 68, 15.3.2011.

² OV C 348, 14.11.2012., 1. lpp.

³ OV C 344, 12.11.2012., 1. lpp.

⁴ OV C 348, 14.11.2012., 130. lpp.

⁵ Pieņemtie teksti, P7_TA-PROV(2013)0000.

⁶ OV L 248, 16.9.2002., 1. lpp.

budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu¹ un jo īpaši tās 62., 164., 165. un 166. pantu,

- ņemot vērā Reglamenta 76. pantu un VI pielikumu,
  - ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A7-0096/2013),
- A. tā kā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 17. panta 1. punktu Komisija uzņemas atbildību par budžeta izpildi un programmu pārvaldību un šos pienākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 317. pantu veic sadarbībā ar dalībvalstīm un ievērojot pareizas finanšu pārvaldības principu;
- B. tā kā Revīzijas palātas īpašajos ziņojumos sniegta informācija par problemātiskiem jautājumiem saistībā ar līdzekļu izlietošanu, kas ir noderīga Parlamentam, īstenojot budžeta izpildes apstiprinātājiestādes pilnvaras;
- C. tā kā Parlamenta secinājumi par Revīzijas palātas īpašajiem ziņojumiem ir neatņemama daļa no Parlamenta iepriekšminētā 2013. gada ... aprīļa lēmuma par Eiropas Savienības 2011. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, III iedaļa — Komisija,

---

¹ OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.

I daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 12/2011 „Vai ES pasākumi ir veicinājuši zvejas flotu jaudas pielāgošanu zvejas iespējām?”

1. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas ziņojumu un norāda, ka tajā ir bargi kritizēti pasākumi, ko veic gan Komisija, gan dalībvalstis;
2. uzsver — tiek apgalvots, ka kopējā zivsaimniecības politika (KZP) veicina ilgtspējīgu zveju, kas nozīmē zvejniecības nozares dzīvotspēju ilgtermiņā un līdzsvaru starp zivju resursiem un zvejas floti, lai novērstu zivju krājumu pārmērīgu izmantošanu;
3. pieņem zināšanai, ka, lai gan jautājumu par pārmērīgas zvejas jaudas samazināšanu pastāvīgi aktualizēja iepriekšējo KZP reformu laikā un aplūkoja Revīzijas palātas Īpašajā ziņojumā Nr. 3/1993 un Nr. 7/2007, dārgie pasākumi, kas līdz šim ir veikti, lai samazinātu pārmērīgu zvejas jaudu, ir bijuši neveiksmīgi;
4. konstatē, ka kopš 1995. gada Savienības nozveja pastāvīgi samazinās un saskaņā ar Komisijas 2009. gada 22. aprīļa zaļo grāmatu par kopējās zivsaimniecības politikas reformu (COM(2009)0163) šis samazinājums ir lielā mērā saistīts ar pārzveju un veido daļu no apburtā loka, kas ietver pārmērīgu zvejas jaudu un vājus zvejas flotu ekonomiskās darbības rādītājus;
5. pauž bažas par to, ka kopš pēdējās KZP reformas 2002. gadā nozveja ir samazinājusies par 1 000 000 tonnām un darbvieta skaits zvejniecības nozarē ir samazinājies no 421 000 līdz 351 000 darbvietām;
6. norāda — lai arī pārmērīga zvejas jauda nav oficiāli definēta, uz to faktiski norāda nozvejas samazināšanās un darbvieta zudums; tādēļ aicina Komisiju izstrādāt pārmērīgas zvejas jaudas definīciju un apsvērt iespēju īstenot atbilstīgāku un stingrāku pasākumu ieviešanu, lai sekmētu zvejas jaudas un zvejas iespēju līdzsvarošanu;
7. uzskata, ka ir svarīgi, lai Komisija steidzami sagatavotu ziņojumu ar datiem par pašreizējo pārmērīgo zvejas jaudu Savienībā, norādot sadalījumu pa zvejniecības nozarēm un valstīm;
8. turklāt pauž bažas par to, ka zvejas flotu jaudas maksimālie robežlielumi, ko izmanto, lai ierobežotu zvejas flotu lielumu, ir kļuvuši nesvarīgi, jo flotu faktiskais lielums ir krietni zem šiem robežlielumiem un joprojām atbilstu noteikumiem, pat ja tas būtu par 200 000 tonnām lielāks; uzsver, ka vienlaikus tehnoloģiskās attīstības iespaidā flotu zvejas jauda pēdējos desmit gados ir palielinājusies vidēji par 3 % gadā;
9. norāda, ka saskaņā ar KZP kuģa zvejas jauda tiek mērīta, ņemot vērā jaudu (kilovati) un lielumu (bruto tonnāža), un šajos mērījumos netiek ņemta vērā zvejas paņēmienu tehnoloģiskā attīstība, un tas apgrūtina attiecīgu mērķu noteikšanu šīs jaudas samazināšanai; norāda, ka Komisija vēlas šos statistikas parametrus saglabāt līdz 2015. gada beigām;

10. aicina Komisiju nodrošināt, ka dalībvalstis pilda pienākumu pareizi atjaunināt savu flotes reģistru, un noteikt dalībvalstīm par pienākumu ziņot par centieniem līdzsvarot zvejas jaudu un zvejas iespējas;
11. norāda, ka attiecībā uz zvejas jaudas samazināšanu jauno priekšlikumu par KZP Komisija ir sagatavojusi, izmantojot jaunu, uz tirgu balstītu pieeju (nododamu zvejas tiesību piešķiršanas shēmas), jo Komisija ir secinājusi, ka šīs shēmas palīdz samazināt pārmērīgu zvejas jaudu;
12. pauž bažas par nepilnībām, kas noteikumos konstatētas attiecībā uz to, ko darīt ar zvejas tiesībām, kad zvejas kuģi tiek nodoti metāllūžņos, izmantojot publisko atbalstu, un par to, ka nav noteikti skaidri un efektīvi kuģu atlasē kritēriji; uzskata, ka shēmas kuģu nodošanai metāllūžņos dažos gadījumos ir īstenotas slikti un ir bijušas situācijas, kad nodokļu maksātāju nauda izmantota, lai metāllūžņos nodotu jau neaktīvus kuģus, vai pat netieši izmantota, lai uzbūvētu jaunus kuģus; tomēr norāda, ka dažu dalībvalstu shēmas kuģu nodošanai metāllūžņos ir attaisnojušas savu mērķi; tādēļ uzsver, ka šādu shēmu izmantošanai ir nepieciešamas stingras drošības klauzulas, lai varētu samazināt pārmērīgu jaudu, tomēr nepieļaujot ļaunprātīgu shēmas izmantošanu;
13. pauž nožēlu par to, ka ieguldījumi zvejas kuģos, ko finansē Eiropas Zivsaimniecības fonds (EZF), var palielināt atsevišķu kuģu zvejas potenciālu; uzskata, ka nepietiek ar skaidrojošo piezīmi, ko Komisija sagatavoja un nosūtīja dalībvalstīm pēc Revīzijas palātas īpašā ziņojuma par kuģu zvejas potenciālu, kurā Revīzijas palāta aicināja valsts iestādes, pirms tās pieņem lēmumus par kuģu ieguldījumu projektu finansēšanu, veikt stingrākas pārbaudes;
14. norāda — Īpašā ziņojuma Nr. 12/2011 36. punktā ir minēts, ka līdz 2010. gada beigām Eiropas Zivsaimniecības fonda (EZF) īstenošana saistībā ar izdevumiem, kurus apstiprināja dalībvalstis, sasniedza EUR 645 miljonus jeb 15 % no summas, kas bija pieejama no 2007. līdz 2013. gadam, ka lielākā daļa šīs summas tika deklarēta 2010. gadā un ka 2010. gada 31. decembrī Komisija joprojām nebija izmaksājusi EUR 292 miljonus, jo Padome bija novēloti pieņēmusi Padomes 2006. gada 27. jūlija Regulu (EK) Nr. 1198/2006 par Eiropas Zivsaimniecības fondu¹ un dalībvalstīm bija sarežģīti izveidot sākotnējās pārvaldības un kontroles sistēmas; norāda, ka apstiprināto pagaidu maksājumu apjoms, kurus dalībvalstis ir nosūtījušas līdz 2011. gada decembra beigām, ir sasniedzis 28 % (EUR 1188 miljoni) no kopējiem EZF piešķirtajiem līdzekļiem, un atzinīgi vērtē to, ka EZF līdzekļu apguves temps šobrīd paātrinās;
15. iesaka dalībvalstīm veikt pasākumus, lai
  - pielāgotu savas zvejas flotes pašreizējām zvejas iespējām;
  - nodrošinātu, ka zvejas kuģu ekspluatācijas pārtraukšanas shēmu izvēles kritēriji tiek izstrādāti tādā veidā, lai radītu pozitīvu ietekmi uz attiecīgo zivju krājumu ilgtspēju un novērstu publiskā atbalsta sniegšanu neaktīvu zvejas kuģu ekspluatācijas pārtraukšanai;

---

¹ OV L 223, 15.8.2006., 1. lpp.

16. aicina Komisiju noteikt efektīvus zvejas flotu jaudas maksimālos robežlielumus;
17. uzskata, ka KZP ir jāreformē, lai tās īstenošana, kā arī programmu un pasākumu pārvaldība kļūtu reģionāla;
18. apstiprina Revīzijas palātas ieteikumus par to, ka:
  - būtu jāizstrādā pasākumi, lai efektīvi samazinātu zvejas flotu pārmērīgo jaudu un labāk definētu zvejas jaudu un pārmērīgu zvejas jaudu, vienlaikus neaizmirstot par to, ka būtu jāsauglabā atlikušās darba vietas zvejniecības nozarē;
  - būtu jāpārskata atbalsta shēma kuģu modernizācijai un jāprecizē zvejas tiesību pārņemšanas shēmu nozīme;
  - būtu jānosaka skaidri atlases noteikumi kuģu ekspluatācijas pārtraukšanas shēmām;
  - dalībvalstīm būtu laicīgi jāapgūst EZF līdzekļi un tā rezultātā nevajadzētu palielināties publiski finansētiem ieguldījumiem kuģos;
  - flotu reģistrs būtu pareizi jāatjaunina, un dalībvalstu ziņojumos, kuriem jābūt pietiekami kvalitatīviem, būtu pienācīgi jānorāda prasītā informācija;
19. turklāt uzskata, ka, ņemot vērā Revīzijas palātas kritiku, ir kļuvis skaidrs, ka EZF un KZP patlaban nav efektīvs kopējo resursu izmantošanas veids, un tādēļ atzinīgi vērtē to, ka tuvākajā nākotnē šī shēma tiks pilnībā pārskatīta; uzsver, ka, pārstrukturizējot šīs shēmas, svarīgāk ir pievērsties tām zivsaimniecības politikas jomām, kuras vislabāk īstenojamas Savienības mērogā, piemēram, vides aspektiem, nevis dažādiem neefektīvu subsīdiju shēmu veidiem;

II daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 13/2011 „Vai ar 42. muitas procedūras kontroli tiek novērsta un atklāta PVN nemaksāšana?”

20. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas īpašo ziņojumu Nr. 13/2011;
21. atgādina, ka pievienotās vērtības nodokļa (PVN) pienācīga iekasēšana tieši ietekmē gan dalībvalstu ekonomiku, gan ES budžetu, jo krāpšana nodokļu jomā un jo īpaši ar PVN saistīta krāpšana rada milzīgus zaudējumus Savienības budžetam un dalībvalstu ekonomikai, tādējādi vēl vairāk padziļinot parādu krīzi; norāda uz aplēsēm, ka ar PVN saistītas krāpšanas ikgadējais apmērs ir aptuveni EUR 1 400 miljoni;
22. uzskata, ka jo īpaši pašreizējā ekonomiskajā situācijā uzsvars būtu jāliek uz efektīvākām un taisnīgākām nodokļu iekasēšanas sistēmām; uzsver, ka šādu sistēmu uzlabošana būtu jānosaka par svarīgāko uzdevumu gan Savienībai, gan visām dalībvalstīm, jo īpaši tām, kuras šobrīd saskaras ar vislielākajām ekonomiskajām grūtībām;
23. atgādina — saskaņā ar Komisijas uzdevumā veiktu pētījumu tiek lēsts, ka Savienībā neiekasētā PVN vidējais apmērs ir 12 %; vērš īpašu uzmanību uz to, ka satraucoši liels neiekasētā PVN apmērs ir vērojams dalībvalstīs, kuras pieredz vislielāko parādu krīzi, proti, Grieķijā un Itālijā — attiecīgi 30 % un 22 %;
24. uzsver, ka PVN neiekasēšana ir saistāma ne tikai ar nodokļu apiešanu vai zaudējumiem saistībā ar uzņēmumu maksātnespēju, bet arī ar krāpšanos, nepārredzamiem noteikumiem, nesaskaņotām kontroles sistēmām un Savienības tiesību aktu neīstenošanu dalībvalstīs vai tikai daļēju to īstenošanu, un ka PVN zaudējumus, kuru apmērs sasniedz miljardus eiro, nākas lielākoties kompensēt ar taupības pasākumiem, kuri ietekmē Savienības iedzīvotājus, turklāt tie jāsedz tām iedzīvotāju grupām, kuru ienākumi ir labi dokumentēti un izsekojami;
25. pauž nopietnas bažas par Revīzijas palātas konstatējumiem, jo īpaši par to, ka 2009. gadā Revīzijas palātas revidētajās septiņās valstīs 42. muitas procedūras¹ piemērošana vien ir radījusi ekstrapolētus zaudējumus aptuveni EUR 2 200 miljonu apmērā, kas atbilst 29 % no PVN, kuru teorētiski uzliek ar nodokli apliekamajai summai visam importam, ko 2009. gadā attiecīgajās dalībvalstīs veica saskaņā ar 42. muitas procedūru;
26. ar bažām atzīmē Revīzijas palātas konstatējumu, ka Savienības reglamentējošie noteikumi nenodrošina vienotu un pareizu šā PVN atbrīvojuma piemērošanu dalībvalstu muitas iestādēs, kā arī to, ka noteikumi nenodrošina ar šiem darījumiem saistītās informācijas pastāvīgu pieejamību nodokļu iestādēs galamērķa dalībvalstīs, tādējādi pakļaujot sistēmu gan organizētās noziedzības, gan atsevišķu krāpnieku masveidīgas ļaunprātīgas izmantošanas draudiem un godīgus tirgotājus pakļaujot ļoti spēcīgai negodīgai konkurencei;

---

¹ Režīms, ko importētājs izmanto, lai saņemtu atbrīvojumu no PVN, ja importētās preces tiks transportētas uz citu dalībvalsti un ja PVN ir maksājams galamērķa dalībvalstī.

27. vērš uzmanību uz Revīzijas palātas atzinumu, ka muitas iestādes pārbaudītajās dalībvalstīs nenodrošina to, ka dati ir derīgi un pilnīgi un ka tiek pārbaudīti citi atbrīvojuma nosacījumi;
28. pauž bažas par Revīzijas palātas konstatētajiem nopietnajiem trūkumiem attiecībā uz vienkāršoto muitas procedūru pārbaudēm, kuras veido 70 % no kopējā muitas procedūru apjoma, jo īpaši sliktas kvalitātes vai slikti dokumentētām revīzijām un to, ka pārbaūžu veikšanai vienkāršoto procedūru laikā izmanto automatizētus datu apstrādes paņēmienus, kuru lietderība ir maza; norāda, ka šie trūkumi ir izraisījuši nepamatotus zaudējumus Savienības budžetā un ka pareizai muitas darbībai ir tieša ietekme uz PVN aprēķināšanu; pauž nožēlu, ka Komisija aizvadītajos desmit gados nav veikusi atbilstošus pasākumus šo trūkumu novēršanai, bet aizbildinājusies ar noteikumiem, kuri teorētiski šķita diezgan atbilstoši;
29. ar nožēlu konstatē, ka PVN iekasēšanas modelis nav mainījies kopš tā ieviešanas; pauž pārliecību, ka tas ir novecojis, ņemot vērā notikušās izmaiņas tehnoloģiskajā un ekonomiskajā vidē;
30. mudina Komisiju un dalībvalstis uzraudzīt gan esošos, gan jaunus krāpšanas veidus un efektīvi reaģēt uz tiem, un pieprasa Komisijai līdz 2013. gada septembrim informēt Budžeta kontroles komiteju par to, kādi pagaidu un pastāvīgi pasākumi tikuši veikti saistībā ar 42. muitas procedūru, turklāt ne tikai Savienības, bet arī valstu līmenī, un kāda bijusi to ietekme uz krāpšanas gadījumu skaitu; pieņem zināšanai Komisijas zaļo grāmatu par PVN nākotni — ceļā uz vienkāršāku, stabilāku un efektīvāku PVN sistēmu (COM(2010)0695) un aicina iesniegt konkrētus priekšlikumus attiecībā uz PVN reformu;
31. aicina Komisiju mudināt dalībvalstis vienkāršot to tiesību aktus par PVN, ieviest standarta veidlapu ziņojumiem nodokļu iestādēm par PVN noteikumu izpildi un izveidot vienotu un pienācīgu pārvaldību attiecībā uz dalībvalstu muitas iestāžu noteiktiem atbrīvojumiem no PVN, kā arī nodrošināt labāku šo tiesību aktu pieejamību, nosakot par minimālo prasību to tulkošanu vismaz angļu, franču un vācu valodā;
32. pauž nožēlu par to, ka atlikta modernizētā muitas kodeksa (MMK) spēkā stāšanās, kā bija paredzēts Komisijas priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (COM(2012)0064), un ierosināto jauno spēkā stāšanās datumu, proti, 2020. gada 31. decembri uzskata par nepieņemamu; atgādina, ka Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa Regulā (EK) Nr. 450/2008, ar ko izveido Kopienas Muitas kodeksu (Modernizētais muitas kodekss),¹ bija paredzēts, ka MMK stāsies spēkā 2013. gada 24. jūnijā, un mudina Komisiju un dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus, lai paātrinātu sagatavošanas procesu;
33. stingri iesaka visām dalībvalstīm piedalīties *Eurofisc* 3. darba grupā par krāpnieciskiem darījumiem, izmantojot 4200. muitas procedūru;
34. atbalsta Komisijas priekšlikumu Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu attiecībā uz nodokļu

---

¹ OV L 145, 4.6.2008., 1. lpp.

nemaksāšanu, kas saistīta ar importu un citiem pārrobežu darījumiem (COM(2008)0805), kura mērķis ir ieviest tirgotāju solidarū atbildību par darījumiem Kopienas iekšienē, nosakot, ka importētāji ir solidāri un atsevišķi atbildīgi gadījumos, kad ir radušies PVN zaudējumi, iesniedzot viltotas, novēlotas vai nepilnīgas ziņas par darījumu PVN iestādei, kā arī uzliekot tiem attiecīgus sodus;

35. uzsver to, cik svarīga ir intensīvāka un ātrāka dalībvalstu sadarbība, labāka informācijas apmaiņas uzraudzība un plašāki tiešie kontakti starp vietējām nodokļu un muitas iestādēm, tostarp izmantojot tiešsaistes PVN informācijas apmaiņas sistēmu (*VIES*), lai nodrošinātu, ka dalībvalstis cita citai sniedz efektīvu palīdzību;
36. iesaka dalībvalstīm nekavējoties nodrošināt muitas iestādēm tiešsaistes piekļuvi PVN identifikācijas numuriem, kas iekļauti *VIES* sistēmā, lai tās varētu pildīt savu pienākumu pārbaudīt PVN numurus muitas deklarācijās; pieprasa Komisijai ik mēnesi informēt Parlamenta atbildīgās komitejas un Revīzijas palātu par to, kā visās dalībvalstīs norit centieni novērst krāpšanu saistībā ar 42. muitas procedūru;
37. aicina Komisiju izveidot sistēmu, kas apvienotu palīdzību muitas jomā un administratīvo sadarbību PVN jomā, lai nodrošinātu efektīvu informācijas plūsmu un lai attiecīgās vienas jomas iestādes tiktu regulāri informētas par otrā jomā veiktajiem pasākumiem; uzskata, ka tas sadarbību starp kompetentajām iestādēm un PVN iekasēšanu galamērķa dalībvalstī padarītu efektīvāku un ātrāku;
38. uzsver e-pārvaldes potenciālu pārredzamības palielināšanā, kā arī krāpšanas un korupcijas apkarošanā, tādējādi aizsargājot publiskos līdzekļus; uzsver, ka Savienība atpalciek no saviem rūpnieciskajiem partneriem, cita starpā sistēmu sadarbības trūkuma dēļ¹; uzsver, ka Savienībai būtu aktīvāk jārikojas, lai izveidotu jaunas paaudzes e-pārvaldi;
39. norāda, ka dokumentēti elektroniski bezskaidras naudas darījumi padara iesaistīšanos ēnu ekonomikā daudz grūtāku un ka pastāv ievērojama saistība starp elektronisko maksājumu īpatsvaru valstī un tās ēnu ekonomiku²; mudina dalībvalstis pazemināt to noteiktos robežlielumus obligātiem bezskaidras naudas maksājumiem;
40. apstiprina Revīzijas palātas ieteikumus, jo īpaši:
  - ieteikumu grozīt Muitas kodeksa īstenošanas noteikumus, lai nodrošinātu, ka tiek obligāti paziņoti attiecīgie PVN identifikācijas numuri;
  - ieteikumu grozīt PVN direktīvu, lai paredzētu importētāju solidarū un atsevišķu atbildību par PVN zaudējumiem;
  - ieteikumu Komisijai sniegt norādes dalībvalstīm par savstarpēju palīdzību un administratīvo sadarbību;

---

¹ Komisijas 2010. gada 19. maija paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Digitālā programma Eiropai” (COM(2010)0245).

² Izdevums „Ēnu ekonomika Eiropā, 2010. gads: elektronisko maksājumu izmantošana cīņā ar ēnu ekonomiku”, *Friedrich Schneider, A. T. Kearney*, 2010.

- ieteikumu nodrošināt PVN identifikācijas numuru automātisku pārbaudi un izstrādāt ES mēroga riska profilus attiecībā uz 42. muitas procedūru;
- ieteikumu grozīt PVN direktīvu, lai būtu iespējams salīdzināt muitas un nodokļu datus;
- ieteikumu apmainīties ar informāciju, kas vajadzīga, lai nodrošinātu pareizu PVN uzlikšanu;
- ieteikumu ieviest tiešu automātisku datu apmaiņu par riskantiem darījumiem, kas veikti saskaņā ar 42. muitas procedūru;

aicina Komisiju ik pēc sešiem mēnešiem ziņot par to, kā un kad šie ieteikumi tiks īstenoti;

III daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 14/2011 „Vai ar ES palīdzību ir uzlabota Horvātijas spēja pārvaldīt pēcpienošanās finansējumu?”

41. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 14/2011 un atbalsta Revīzijas palātas secinājumus, it īpaši tās konstatējumu, ka „kopumā ES pirmspieņemšanās palīdzība būtiski stiprina Horvātijas administratīvo spēju pārvaldīt ES finansējumu, kurš palielināsies pēc pieņemšanās”; atzinīgi vērtē pirmspieņemšanās palīdzības būtisko pozitīvo nozīmi, sagatavojot Horvātijas iestādes kohēzijas un lauku politikas virzienu pārvaldīšanai pēcpienošanās periodā;
42. pauž nožēlu par to, ka Revīzijas palātas ziņojumā nav iekļauta pietiekama informācija par kļūdu un krāpšanas apmēru un par rīcību, tostarp attiecīgā gadījumā — tiesas līmenī, to novēršanai, kā arī par darbības rezultātu novērtējumu;
43. tomēr uzsver, ka Revīzijas palāta secina: „palīdzības pasākumi līdz šim ir bijuši tikai daļēji sekmīgi attiecībā uz mērķu sasniegšanu, un gan pirms, gan pēc pieņemšanās vēl ir jāsniedz atbalsts spējas stiprināšanai vairākās svarīgās jomās”; norāda uz Revīzijas palātas konstatējumu, ka „lielākajā daļā pirmspieņemšanās palīdzības jomu Komisija vēl nav novērtējusi Horvātijas spēju kā pietiekamu, lai varētu atļaut Horvātijai īstenot palīdzību bez *ex ante* pārbaudēm”, un ka, „neraugoties uz pēdējā laika sasniegumiem, iepirkuma spēja un korupcijas apkarošana ir divas jomas, kurās īpaši jāpastiprina atbalsts Horvātijas iestādēm”;
44. ņemot vērā dažus gadījumus iepriekšējās Savienības paplašināšanās kārtās, kad pārvaldes iestādes nebija gatavas pārejai no pirmspieņemšanās finansējuma uz struktūrfondu finansējumu, pauž bažas par to, kā novērst līdzīgu risku Horvātijas gadījumā;
45. pauž bažas par to, ka papildus būtiskajai uzmanībai, ko Revīzijas palāta velta tiesību aktu saskaņošanai, pastāvīga uzraudzība un pasākumi ir nepieciešami, lai risinātu šādus jautājumus:
  - nepietiekams līdzekļu izmantošanas līmenis vairākās jaunās programmās;
  - atbilstīga veikspēja ārējās revīzijas un iekšējās pārbaudes jomā;
  - finansēšanas programmās iekļauto procedūru stabilitāte;
  - pārredzamība un nepieciešamība uzlabot iesaistīto personu un visas sabiedrības izpratni par attiecīgajiem jautājumiem;
  - efektivitāte, lietderīgums un taupīgums līdzekļu izlietošanā, veicot darbības rezultātu novērtējumus;
46. atbalsta Revīzijas palātas ieteikumus un it īpaši aicina Komisiju un Horvātijas varas iestādes cieši sadarboties, lai lielāku prioritāti piešķirtu veikspējas palielināšanai

publiskā iepirkuma jomā, īstenojot plānus attiecībā uz mācībām darbavietā un ārpus tās, turpināt pilnveidot projektu efektivitātes novērtēšanu, sagatavot rūpīgi izstrādātu projektu kopumu, lai varētu pilnībā apgūt pēc pievienošanās pieejamo palielināto finansējumu, rīkoties saistībā ar lauku attīstības programmām un pastiprināt korupcijas apkarošanas pasākumus;

47. atbalsta Revīzijas palātas ieteikumu Komisijai ņemt vērā mācību, kas gūta, sniedzot pirmspievienošanās palīdzību Horvātijai, un attiecīgā gadījumā izmantot to pirmspievienošanās palīdzības sniegšanā citām valstīm;
48. atzinīgi vērtē Komisijas 2012. gada 24. aprīļa pārraudzības ziņojumā par to, kā Horvātija veic pievienošanās sagatavošanos, pausto vērtējumu, ka „kopumā Horvātijas gatavošanās dalībai ES ir rezultatīva. Horvātija lielā mērā ir panākusi saskanību ar *acquis*. Kopš 2011. gada progresu ziņojuma un pēdējā pārraudzības tabulu atjauninājuma 2011. gada rudenī ir gūti turpmāki panākumi. Tomēr Komisija ir noteikusi nelielu skaitu jautājumu, kuros nepieciešami turpmāki pasākumi”¹;
49. norāda, ka vēl joprojām nav atrisināti daudzi jautājumi vairākās *acquis* nodaļās; īpaša uzmanība ir jāpievērš publiskā iepirkuma sekundāro tiesību aktu saskaņošanai, sevišķi aizsardzības jomā, un jaunpieņemto tiesību aktu pareizai īstenošanai, sevišķi vietējā līmenī, ņemot vērā arī struktūrfondu pārvaldību nākotnē;
50. norāda arī uz to, ka pastāvīgi jāīsteno centieni finanšu kontroles jomā, lai uzlabotu publisko finanšu iekšējās kontroles un ārējās revīzijas darbību centrālā un vietējā līmenī, kā arī finanšu un budžeta noteikumu jomā, lai turpinātu palielināt veiktspēju, kas nepieciešama vispārējās pašu resursu sistēmas efektīvai koordinēšanai pēc pievienošanās Savienībai, un lai paātrinātu muitas kontroles stratēģijas modernizāciju, lielāku uzmanību pievēršot pēcmuitošanas pārbaudēm;
51. uzsver, ka jāpastiprina centieni atsevišķās jomās, it īpaši lauksaimniecības un lauku attīstības jomā, lielāku uzmanību veltot tiesību aktu turpmākai saskaņošanai un administratīvās veiktspējas palielināšanai tiešo maksājumu un lauku attīstības jomā;
52. pauž bažas par *SAPARD* un *IPARD* programmu līdzekļu zemo izmantošanas līmeni — dažās 1. pasākuma (ieguldījumi lauku saimniecībās) īstenošanas jomās, proti, piena nozarē, siltumnīcu sektorā un augļu un dārzeņu nozarē, līdzekļu izmantošanas līmenis bija īpaši zems; uzskata, ka tas norāda uz nopietniem trūkumiem šo nozaru veiktspējā un gatavībā nākotnē izmantot Savienības līdzekļus;
53. norāda uz kavēšanos pirmspievienošanās palīdzības īstenošanā; atzinīgi vērtē šā jautājuma risināšanā panākto progresu un mudina Komisiju un Horvātijas iestādes turpināt uzlabot palīdzības īstenošanas ātrumu, jo īpaši stiprinot spēju veidošanu; uzsver, ka spēju veidošana pirmspievienošanās palīdzības ietvaros ir jāveic gan centrālajās iestādēs, gan arī reģionālajās un vietējās struktūrās; pauž bažas par to, ka Horvātijas gadījumā, nepievēršot pietiekamu uzmanību pēdējām minētajām struktūrām, tajās var pietrūkt adekvātas administratīvās veiktspējas un pieredzes Savienības

---

¹ Komisijas 2012. gada 24. aprīļa paziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei „Pārraudzības ziņojums par to, kā Horvātija veic pievienošanās sagatavošanos”, 12. lpp.

palīdzības īstenošanai;

54. atgādina, ka pirmspievienšanās palīdzības nolūks cita starpā ir stiprināt kandidātvalstu spēju efektīvi un pārredzami izmantot turpmāku Savienības finansējumu; tādēļ atzinīgi vērtē Komisijas jaunās pieejas, plānojot pirmspievienšanās palīdzību Horvātijai, piemēram, sasaistīt konkrētus spēju veidošanas projektus ar pievienošanās sarunām, ļaujot izveidot daudzgadu darbības programmas;
55. aicina Komisiju kandidātvalstīs un potenciālajās kandidātvalstīs maksimāli palielināt zināšanu apgūšanas un spēju veidošanas potenciālu iestādēs, jo īpaši, turpinot pirmspievienšanās palīdzības procedūru saskaņošanu ar struktūrfondu, Eiropas Sociālā fonda un Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai procedūrām;
56. norāda arī uz to, ka nepieciešami turpmāki centieni reģionālās politikas un strukturālo instrumentu koordinācijas jomā, lai lielāku uzmanību veltītu plānu efektīvai īstenošanai nolūkā palielināt administratīvo veiktspēju, kas būs nepieciešama kohēzijas politikas īstenošanai, un sagatavot „rūpīgi izstrādātu projektu plūsmas sistēmu”;
57. aicina Horvātijas varas iestādes veikt pasākumus, lai risinātu iepriekš minētos problēmjautājumus, un aicina Komisiju ziņot par Horvātijas progresu šo un citu vēl neatrisināto jautājumu risināšanā;
58. atzinīgi vērtē Horvātijas sekmes, stiprinot tās iestāžu un administratīvo veiktspēju un konsolidējot pirmspievienšanās palīdzības pārvaldību;
59. atzinīgi vērtē Horvātijas Reģionālās attīstības un ES līdzekļu ministrijas izveidi 2011. gada decembrī un to, ka ir iecelts arī reģionālās attīstības un ES līdzekļu ministrs un viņam ir piešķirts ministru prezidenta vietnieka statuss, kas liecina par Horvātijas jaunās valdības apņemšanos risināt reģionālās attīstības un Savienības līdzekļu izlietošanas jautājumus;
60. norāda, ka Horvātija ir veikusi būtiskus centienus pareizas finanšu pārvaldības un kontroles sistēmas izveidē, un tā rezultātā 2012. gada otrajā pusē būtu jāatceļ *ex ante* pārbaudes; tomēr uzsver, ka nepieciešamas turpmākas pastāvīgas darbības, jo Komisija Horvātijai lielākajā daļā jomu vēl nav piešķīrusi atļauju īstenot pirmspievienšanās palīdzību, neveicot *ex ante* pārbaudes;
61. atzinīgi vērtē to, ka 2012. gada janvārī stājās spēkā jaunais Publiskā iepirkuma likums, kas nodrošina lielāku pārredzamību, un ka 2011. gadā tika īstenots IPA 2008. gada neliela apjoma mērķsadarbības (*Twining Light*) projekts „Veiktspējas palielināšana nolūkā novērst pārkāpumus publiskā iepirkuma procedūrās”, kas cita starpā ietver centienus izpratnes veicināšanas jomā;
62. mudina Komisiju un Horvātijas iestādes par prioritāti noteikt spēcīgu publiskā iepirkuma spēju izveidošanu; šajā sakarībā uzsver, ka cīņai pret korupciju visā pievienošanās procesā ir galvenā nozīme un preventīvu korupcijas novēršanas pasākumu neieviešana kavēs turpmāku Savienības palīdzības izmantošanu;

IV daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 16/2011 „ES finanšu palīdzība kodolspēkstaciju ekspluatācijas pārtraukšanai Bulgārijā, Lietuvā un Slovākijā: sasniegtais un nākotnē sasniedzamais”

63. uzsver, ka ekspluatācijas izbeigšana turpmākajos gados kļūs arvien svarīgāka, jo līdz 2025. gadam ir jāslēdz viena trešdaļa no 133 kodolreaktoriem, kas darbojas 14 dalībvalstīs¹;
64. aicina Budžeta komiteju un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteju sarunās par jauno daudzgadu finanšu shēmu (2014–2020) ņemt vērā Budžeta kontroles komitejas konstatējumus;

Revīzijas palātas konstatējumi

65. uzskata, ka Revīzijas palātas konstatējumus var apkopot šādi:
  - „a) relatīvi nenoteikto politikas jomas pamatnostādņu dēļ programmām nav veikts visaptverošs vajadzību novērtējums, nav noteiktas prioritātes, konkrēti mērķi un sasniedzamie rezultāti. Pienākumi ir izplūduši, īpaši attiecībā uz programmu uzraudzību un mērķu sasniegšanu kopumā. Komisijas pārraudzība ir vērsta uz budžeta izpildi un projektu īstenošanu;
  - b) nav visaptveroša novērtējuma par ekspluatācijas pārtraukšanas un seku mazināšanas gaitu. Tika konstatēts, ka galveno infrastruktūras projektu izpilde kavējas un plānotās izmaksas ir pārsniegtas;
  - c) lai gan reaktorus slēdza jau 2002.–2009. gadā, programmas vēl nav izraisījušas vajadzīgo organizatorisko pārmaiņu sākšanu, kas ļautu operatoriem kļūt par efektīvām ekspluatācijas pārtraukšanas organizācijām;
  - d) pašlaik pieejamie finanšu resursi (ietverot ES ieguldījumu, kas līdz 2013. gadam ir 2,85 miljardi EUR) nebūs pietiekami, un finansējuma trūkums ir nozīmīgs (aptuveni 2,5 miljardi EUR)”²;
66. turklāt norāda, ka Komisijas piedāvātā finansēšanas sistēma netika pakļauta vispusīgam *ex ante* novērtējumam;

Parlamenta secinājumi

67. norāda, ka Revīzijas palātas ziņojumā aprakstītā situācija attiecas uz laikposmu līdz 2010. gada beigām un ka pēc tam Komisija ir īstenojusi vairākas iniciatīvas;

---

¹ Skat. Komisijas 2007. gada 12. decembra paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei „Otrais ziņojums par kodoliekārtu ekspluatācijas pārtraukšanai, izlietotajai degvielai un radioaktīvajiem atkritumiem paredzēto finanšu resursu izmantošanu” (COM(2007)0794), 10. lpp.

² Īpašais ziņojums Nr. 16/2011, 7. lpp.

68. norāda, ka Savienības vispārējais mērķis kodoljomā ir panākt maksimālu kodoldrošību;
69. pieņem zināšanai Komisijas viedokli, ka tā ir noteikusi procedūras sistēmu, kurā paredzēti konkrēti mērķi, formulēti uzdevumi un kompetences un skaidri definētas ziņošanas un uzraudzības prasības¹;
70. pieņem zināšanai Komisijas atbildi, kurā paskaidrots, ka vajadzību novērtējums bija daļa no ietekmes novērtējuma (SEC(2011)1387), kas tika sagatavots 2011. gadā; ņem vērā, ka ietekmes novērtējumā bija apskatīts līdz šim panāktais progress, vēl atlikušie uzdevumi un pārskats par situāciju attiecībā uz finansējumu;
71. atgādina, ka pievienošanās līgumos ar Bulgāriju un Slovākiju ir paredzēti ierobežojumi finansiālajam atbalstam, ko nodrošina Savienība, attiecīgi līdz 2009. un 2006. gadam;
72. atzinīgi vērtē priekšlikumu Padomes regulai par Savienības atbalstu kodoliekārtu ekspluatācijas izbeigšanas palīdzības programmām Bulgārijā, Lietuvā un Slovākijā (COM(2011)0783), kurš sagatavots, pamatojoties uz vispusīgu apspriešanos ar ieinteresētajām aprindām, attiecīgajām dalībvalstīm — Bulgāriju, Lietuvu un Slovākiju — un ekspluatācijas izbeigšanas ekspertu grupām; atzinīgi vērtē to, ka, izstrādājot minēto priekšlikumu, tajā tika iekļauti Parlamenta 2011. gada 5. aprīļa rezolūcijā² norādītie konstatējumi un Revīzijas palātas secinājumi un ieteikumi pēc 2011. gadā veiktās ekspluatācijas izbeigšanas darbības rezultātu revīzijas;
73. piebilst, ka eksperti ir aicinājuši izstrādāt pārliecinošu un pilnīgi precīzu ekspluatācijas izbeigšanas plānu, kas būtu pamats turpmāka Savienības atbalsta īstenošanai, tostarp pilnīgas izmaksu tāmes līdz pat paredzētajam ekspluatācijas izbeigšanas beigu datumam; uzskata, ka būtu jāparedz skaidras norādes par valsts līdzfinansējumu un veidiem, kā nodrošināt šo valsts finansējumu ilgtermiņā;
74. ar gandarījumu konstatē, ka ieinteresētās aprindas ir nepārprotami atbalstījušas iepriekšminētajā Komisijas ietekmes novērtējumā noteiktos galvenos starpposma mērķus³ un ka Savienības atbalsts mērķtiecīgi piesaistīts konkrētiem starpposma mērķiem, panākot visaugstāko Savienības pievienoto vērtību; norāda, ka atbilstības procedūras un cieša izmaksu uzraudzība būtu jāapsver jau sākumā;
75. atkārtoti vērš īpašu uzmanību uz savstarpējo vienošanos starp Savienību un Bulgāriju, Slovākiju un Lietuvu saistībā ar attiecīgi četru Kozlodujas kodolspēkstacijas bloku, Bohunices V1 kodolspēkstacijas 1. un 2. bloka un Ignalinas kodolspēkstacijas 1. un 2. bloka ekspluatācijas izbeigšanu;
76. pauž nožēlu par to, ka Ignalinas kodolspēkstacijas gadījumā tehnisku un komerciālu

¹ Skat. Komisijas 2011. gada 13. jūlija ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par to finanšu resursu izmantošanu 2004.–2009. gadā, kas Lietuvai, Slovākijai un Bulgārijai piešķirti, lai atbalstītu saskaņā ar pievienošanās aktiem priekšlaicīgi slēgto atomelektrostaciju ekspluatācijas pārtraukšanu (COM(2011)0432).

² Eiropas Parlamenta 2011. gada 5. aprīļa rezolūcija par kodolelektrostaciju ekspluatācijas pārtraukšanai paredzētā ES finansējuma efektivitāti un lietderību jaunajās dalībvalstīs (OV C 296 E, 2.10.2012., 19. lpp.).

³ SEC(2011)1387, 34. lpp., skat. 1. pielikumu.

strīdu dēļ būtiski aizkavējās ļoti nozīmīgu projektu, piemēram, B1 un B234, īstenošana, radot lielus ekonomiskos zaudējumus, kā arī pārtraukumu ekspluatācijas pārtraukšanas procesā;

77. uzskata, ka ceļvedis ar tehniskajiem risinājumiem, par kuriem Ignalinas kodolspēkstacija un konsorcijs „NUKEM/GNS” pieņēma lēmumu 2012. gada jūlijā, ir būtisks sasniegums, lai izklūtu no strupceļa, kas saistīts ar B1 izlietotās degvielas pagaidu uzglabāšanas iekārtu;
78. pauž nožēlu par to, ka detalizētais progresa ziņojums par minētā ceļveža īstenošanu, kuru bija paredzēts iesniegt 2012. gada 5. oktobrī, netika sagatavots paredzētajā termiņā;
79. atzinīgi vērtē progresu, kas sasniegts attiecībā uz dažu ceļveža punktu izpildi, piemēram, konteineru apstiprināšana un ar celtņiem saistīto pasākumu pastiprināšana;
80. tomēr joprojām pauž bažas par to, ka vēl nav panākta vienošanās par neatrisinātajiem jautājumiem, piemēram, amortizatoru problēmu un degvielas noplūdi un zudumiem, kuri apgrūtina minētā ceļveža raitu īstenošanu;
81. mudina abas iesaistītās puses ātri un laikus noslēgt līgumu par visiem atlikušajiem jautājumiem;
82. atbalsta slēdzienu, ko pieņēma Budžeta kontroles komitejas faktu vākšanas misija, kas apmeklēja Lietuvu 2012. gada 10. līdz 12. jūlijā, un šajā sakarībā uzskata, ka būtu jāpārtrauc sniegt Savienības finansiālo atbalstu līdz brīdim, kad tiks panākta vienošanās par B1 un B234 projektiem;
83. atbalsta Komisijas priekšlikumu piešķirt papildu EUR 230 miljonus Ignalinas kodolspēkstacijai laikposmam no 2014. līdz 2017. gadam; atkārtoti norāda, ka šie līdzekļi būtu jāpiešķir tikai tad, ja ir izpildīti minētajā Padomes regulas priekšlikumā izklāstītie *ex ante* nosacījumi; uzskata, ka pēc minētā datuma Savienības finansiālais atbalsts ir jāpārtrauc;
84. uzstāj, ka ekspluatācijas izbeigšanas darbības ir jāplāno tā, lai tās notiktu droši un efektīvi un lai tās ļautu nekavējoties izsniegt ekspluatācijas izbeigšanas licenci saskaņā ar attiecīgajos ekspluatācijas pārtraukšanas plānos norādīto grafiku;
85. aicina Komisiju iesniegt Parlamentam aprēķinu par finanšu līdzekļiem, kas nepieciešami pilnīgai un neatgriezeniskai trīs kodolspēkstaciju darbības pārtraukšanai;
86. atgādina, ka vienīgi valsts regulatīvās kodolenerģētikas iestādes var izsniegt ekspluatācijas izbeigšanas licences juridiskām personām ciešā saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktiem;
87. aicina Lietuvas valdību izveidot neatkarīgu projektu vadības grupu B1 un B234 projektiem; atzīmē, ka ir jāievieš arī neatkarīga projektu vadība, ko veiktu Ignalinas kodolspēkstacija, kā to ierosinājis Lietuvas Valsts revīzijas birojs;

88. prasa noteikt skaidru un nepārprotamu termiņu, ja tas vēl nav noteikts, ekspluatācijas izbeigšanas licenču iegūšanai;
89. ar bažām konstatē, ka kavējas izmantotās degvielas glabāšanai paredzēto pagaidu iekārtu celtniecība un būvdarbu izpilde, un, ja šādas iekārtas nav pieejamas, kodoldegvielas stieņus nevar demontēt; norāda, ka attiecībā uz Ignalinas spēkstaciju par prioritāti jānosaka kodoldegvielas stieņu aizvākšana no 2. reaktora un to droša pagaidu glabāšana;
90. prasa nodot šķīrējtiesai lietu par domstarpībām attiecībā uz līgumu interpretāciju, līgumslēgšanas tiesību piešķiršanu un pašreizējiem strīdiem par tehniskajiem un komerciālajiem jautājumiem starp Ignalinas kodolspēkstaciju un abu projektu galveno līgumdarbu izpildītāju; norāda, ka līdz šā strīda izšķiršanai ir jāpārtrauc jebkāds Savienības papildu finansiālais atbalsts; aicina Komisiju reizi gadā ziņot Parlamentam par stāvokli šajā jomā;
91. pauž nopietnas bažas attiecībā uz to, ka saskaņā ar Revīzijas palātas provizoriskajiem aprēķiniem ekspluatācijas izbeigšanas projektu pabeigšanai pietrūks finanšu līdzekļu EUR 2 500 miljonu apmērā, kas norāda uz ievērojamu finansējuma trūkumu;
92. aicina Komisiju sadarboties ar Bulgārijas, Lietuvas un Slovākijas valdību un maksimāli palielināt progresu kodolspēkstaciju ekspluatācijas pārtraukšanā, darot pieejamu pietiekamu finansējumu līdz 2017. gadam vai attiecīgā gadījumā līdz 2020. gadam; turklāt aicina Komisiju noteikt tālejošus īstenošanas mērķus un uzraudzīt progresu to sasniegšanā; uzskata, ka gadījumā, ja šie mērķi netiek sasniegti, ir jāpiemēro sods; prasa reizi gadā Parlamentam iesniegt ziņojumu par sasniegto progresu;
93. norāda, ka kopš Lietuvas, Slovākijas un Bulgārijas kodolspēkstaciju ekspluatācijas pārtraukšanas procesa sākuma nav skaidri noteikta šajā procesā iesaistīto dalībvalstu atbildība un pienākumi; norāda, ka slogs, ko dalībvalstīm, kuras slēdz savas kodolspēkstacijas, rada atbildība par visu ekspluatācijas pārtraukšanas procesu, nav samērīgs;
94. atzinīgi vērtē to, ka ar iepriekšminēto priekšlikumu Padomes regulai (COM(2011)0783) ir noteikti ne tikai vispārēji, bet arī trijām dalībvalstīm konkrēti, novērtējami, sasniedzami un atbilstoši mērķi ar saskaņotiem termiņiem; norāda, ka turpmāki mērķi un darbības rādītāji tiks noteikti projekta līmenī, īstenošanas pasākumos un gada darba programmās;
95. uzskata, ka priekšlikumā Padomes regulai kā juridiskais pamats papildu finansējuma piešķiršanai Ignalinas programmai ir jāizmanto Pievienošanās akta 4. protokols, nevis Eiropas Atomenerģijas kopienas dibināšanas līguma 203. pants;
96. atzinīgi vērtē to, ka ne vēlāk kā līdz 2015. gada beigām Komisija sagatavos izvērtēšanas ziņojumu par visu pasākumu mērķu sasniegšanu (rezultātu un ietekmes līmenī), resursu izmantošanas efektivitāti un to Savienības pievienoto vērtību, lai pieņemtu lēmumu par pasākumu grozīšanu vai apturēšanu; prasa, lai Komisija nosūtītu Parlamentam novērtējuma ziņojuma kopiju;

97. aicina Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības banku (ERAB) nodrošināt, lai Parlamentam būtu pieejami tās ziņojumi par projektu īstenošanu Bulgārijā, Lietuvā un Slovākijā;
98. prasa, lai Komisija un Revīzijas palāta novērtētu pievienoto vērtību sadarbībai ar ERAB un tās spēju darboties kā fondu pārvaldītājam, ņemot vērā, ka Savienība nodrošina 96 % no finansējuma;
99. aicina Komisiju sagatavot ziņojumu par ekspluatācijas izbeigšanas procesiem trijās minētajās dalībvalstīs; aicina Komisiju sagatavot ziņojumu arī par ekspluatācijas izbeigšanas procesu Greifsvaldes kodolspēkstacijā, lai izstrādātu tehnisku un organizatorisku paraugpraksi, tādējādi radot pamatu, uz ko atsaukties turpmākajos ekspluatācijas izbeigšanas projektos;

V daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 1/2012 „Vai Eiropas Savienības attīstības palīdzība pārtikas nodrošinājumam Subsahāras Āfrikā ir efektīva?”

100. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas ziņojumu un vispārējo slēdzienu, ka Savienības attīstības palīdzība pārtikas nodrošinājumam Subsahāras Āfrikā lielākoties ir efektīva un sniedz būtisku ieguldījumu to partnervalstu nodrošināšanā ar pārtiku, kurās vēl nav izveidojusies ilgtspējīga un droša lauksaimniecības nozare; tomēr atzīmē, ka saskaņā ar Revīzijas palātas konstatēto daudzās jomās vēl ir nepieciešami būtiski uzlabojumi;
101. ar gandarījumi atzīmē Revīzijas palātas konstatējumu, ka gadījumos, kad nodrošināšana ar pārtiku ir daļa no Eiropas Attīstības fonda (EAF) stratēģijas, Savienības sniegtā attīstības palīdzība ir labi pielāgota Subsahāras Āfrikas vajadzībām un prioritātēm un ka Komisija šo palīdzību novirzījusi valstīm, kurās ir visvairāk cilvēku, kas cieš no pārtikas trūkuma;
102. piekrīt Revīzijas palātai, ka Savienības attīstības palīdzībā lielāka uzmanība jāpievērš pārtikas nodrošinājumam;
103. pauž nožēlu, ka Desmitā EDF ietvaros nodrošinājums ar pārtiku, lauksaimniecība un lauku attīstība kā galvenā palīdzības sniegšanas joma ir izraudzīta attiecībā uz mazāku skaitu partnervalstu nekā Devītā EDF ietvaros un ka daudzas valstis, kurās ir nepietiekams nodrošinājums ar pārtiku, šajā jomā saņēma nelielu Savienības attīstības palīdzību vai to nesaņēma vispār; piekrīt Revīzijas palātas viedoklim, ka tas ir pretrunā kritiskajai situācijai attiecībā uz Tūkstošgades attīstības mērķi Nr. 1 — izskaust galēju nabadzību un badu un pastiprinātajai nozīmei, kas EDF būtu bijis jāpiešķir pārtikas nodrošinājumam; aicina Komisiju un dalībvalstis attiecīgo valsts EAF stratēģijas dokumentu sagatavošanā šai jomai veltīt lielāku uzmanību un piešķirt šim mērķim lielāku finansējumu;
104. atbalsta Revīzijas palātas ieteikumu strukturēti novērtēt pārtikas nodrošinājumu katrā valstī un sistemātiski izvērtēt iespēju sniegt atbilstošu Savienības atbalstu, Eiropas Ārējās darbības dienestam (EĀDD) un Komisijai plānojot Savienības attīstības palīdzību; aicina Komisijas Attīstības un sadarbības ģenerāldirektorātu *EuropeAid* nodrošināt no Humānās palīdzības un civilās aizsardzības ģenerāldirektorāta reģionālajiem birojiem un citiem avotiem saņemto datu un analīžu iekļaušanu un palīdzēt nodrošināt, ka tiek izveidotas efektīvas sistēmas agrīnai brīdināšanai par pārtikas trūkumu; aicina arī EĀDD palīdzēt nodrošināt, ka ir izveidota atbilstoša valdības spēja minētās sistēmas vadīt ilgtspējīgā veidā un ka ir īstenota preventīva stratēģija, kas sekmē visneaizsargātāko iedzīvotāju izturību;
105. norāda, ka pēc 2008. gada pārtikas krīzes, kas smagi skāra daudzas Subsahāras Āfrikas valstis, pārtikas cenas pamazām ir atgriezušās iepriekšējā līmenī un ka nestabilitāte un spekulācijas, visticamāk, turpināsies; aicina Komisiju sīkāk aprakstīt stratēģiju reaģēšanai uz dažādām neparedzētām situācijām, iesniedzot atbilstošus priekšlikumus; aicina Komisiju ņemt vērā arī to, ka pakāpeniski pieaugošās pārtikas cenas ir daļa no

izteiktas pieaugošas ilgtermiņa tendences, nevis īstermiņa problēma, un līdz ar to ir vajadzīga ilgtermiņa holistiska stratēģija, kas būtu tieši saistīta ar plašākiem attīstības mērķiem; prasa daudzgadu finanšu shēmā 2014.–2020. gadam iekļaut jaunu pārtikas mehānismu vai līdzīgu mehānismu, lai nodrošinātu Savienības spēju ar līdzīgu fondu palīdzību ātri reaģēt uz jaunām pārtikas krīzēm, ņemot vērā jaunu pārtikas krīžu neparedzamību un pārtikas cenu pastiprinātās svārstības; uzskata, ka finanšu spekulācijas palielina pārtikas cenu nestabilitāti un ka tāpēc ir nepieciešams arī veikt efektīvus pasākumus, lai vērstos pret šādu spekulāciju, tostarp regulējot un kontrolējot atvasināto instrumentu tirgus;

106. pauž nožēlu par to, ka, neraugoties uz spēcīgo ekonomisko izaugsmi, viena ceturtdaļa Subsahāras Āfrikas iedzīvotāju vēl joprojām cieš no nepietiekama uztura; norāda, ka šā reģiona rīcībā ir tehnoloģijas, zināšanas un dabas resursi, kas nepieciešami, lai mainītu situāciju; uzsver, ka ir ļoti būtiski nodrošināt mieru, demokrātiju un politisko stabilitāti, jo piekļuve zemei un tirgiem, īpašumtiesības un izglītība ļaus palielināt valdību, kā arī valsts un pašvaldību iestāžu ietekmi un pārskatatbildību;
107. atzīmē Revīzijas palātas norādītos trūkumus to līdzekļu izlietošanas koordinēšanā, kuri piešķirti no EAF un kuri paredzēti budžeta pozīcijā „Nodrošinātība ar pārtiku” 1996.–2006. gada laikposmam; aicina Komisiju saskaņot šo abu instrumentu mērķus, lai tie būtu savstarpēji papildinoši un lai attiecīgie līdzekļi tiktu izlietoti pēc iespējas efektīvāk;
108. uzskata, ka Komisijai Savienības attīstības politikas īstenošanā sistemātiski būtu jāņem vērā situācija pārtikas nodrošinājuma jomā un jo īpaši hroniskais pārtikas trūkums;
109. uzsver, ka ir svarīgi stiprināt saikni starp neatliekamo palīdzību, atjaunošanu un attīstību, lai nodrošinātu palīdzības efektivitāti; atkārtoti uzsver to, ka ir svarīgi pienācīgu daļu no Savienības aizjūras attīstības palīdzības piešķirt lauksaimniecībai; pauž nožēlu par lauksaimniecībai piešķirtās attīstības palīdzības apjoma būtisko samazinājumu kopš 80. gadiem un aicina Komisiju, plānojot attīstības palīdzību, noteikt par prioritāti lauksaimniecību, tostarp palīdzību lauksaimniekiem tirgus pieejamības uzlabošanā; norāda, ka attīstības palīdzība ir daļa no plašākas shēmas, kurā daudzām jaunattīstības valstīm tirdzniecība, naudas pārvedumi un citi ieņēmumu avoti pašlaik ir svarīgāki par kopējo OAP maksājumu apjomu, un ka kopējā lauksaimniecības politika kavē brīvu un godīgu tirdzniecību ar jaunajām tirgus ekonomikas valstīm;
110. uzsver — lai pastiprinātu lauksaimniecības nozares elastīgumu, ir jāpievērš uzmanība visai pārtikas ķēdei — no saimniecības līdz galdam; uzskata — lai mazinātu Subsahāras Āfrikas valstu lauksaimniecības nozares neaizsargātību, šo valstu valdībām jāuzņemas ilgtermiņa politiskās saistības; norāda, ka pagaidu atbalsts, nodrošinot tādas sēklas, kas ir izturīgas pret ekstremāliem laika apstākļiem, var kalpot kā svarīgs drošības tīkls maza mēroga lauksaimniekiem un ģimenēm, kas pretējā gadījumā ciestu būtiskus zaudējumus; uzsver agrīnās brīdināšanas un preventīvā darba nozīmi sanitārijas, sēklu un lopbarības jomā; pauž nožēlu par to, ka vardarbība un nedrošība ir šķērslis nodrošinājumam ar pārtiku nākotnē;
111. uzsver, ka galvenā uzmanība ir jāpārorientē uz tādu pārtikas politiku, kas neaprobežojas tikai ar pārtikas palīdzību, uz sadarbību starp palīdzības sniedzējiem un starp palīdzības sniedzējiem un tās saņēmējiem, papildinot to ar pastiprinātu vietējo partnerību Eiropas

un pasaules līmenī, kā arī uz partnervalstu būtisko lomu to pamatnosacījumu apmierināšanā, kuri ir nepieciešami, lai panāktu jebkādu būtisku progresu šajā jomā, piemēram, iekšējā miera nodrošināšanā un ieguldījumu izdarīšanā lauku infrastruktūrā; turklāt uzsver — lai nodrošinātu ilgtermiņa sociālo un ekonomisko attīstību, nepieciešami ilgtspējīgi ieņēmumu avoti, kas nav palīdzība; uzskata, ka brīvas, godīgas un Pasaules Tirdzniecības organizācijas principiem atbilstošas tirdzniecības attiecības starp Eiropu un jaunattīstības valstīm ir būtisks faktors, lai uzlabotu nodrošinājumu ar pārtiku un paātrinātu tautas attīstību Subsahāras Āfrikā;

112. piekrīt Revīzijas palātas viedoklim, ka pārtikas mehānisma (2008–2010) īstenošanai būtu bijis vēlams ilgāks laikposms, ņemot vērā tā mērķus un finansēšanas pārtraukumu starp tā plānošanas perioda beigām un nākamo EAF plānošanas periodu (sākot no 2014. gada); uzsver, ka ir ļoti svarīgi nodrošināt palīdzības nepārtrauktību, ņemot vērā augstās izejvielu cenas un to pastāvīgās svārstības; uzsver, ka ciešā sadarbībā ar Pasaules Pārtikas programmas īstenošanai, ANO Pasaules Pārtikas un Lauksaimniecības organizāciju un Starptautisko Lauksaimniecības attīstības fondu jācenšas panākt papildināmību un sinerģiju starp Savienības pārtikas nodrošinājuma programmām un iepriekš minēto un citu starptautisko palīdzības sniedzēju programmām;
113. pauž nopietnas bažas par Revīzijas palātas konstatējumu, ka uzturam nav tikusi veltīta pienācīga uzmanība, un uzskata šo faktu par satraucošu, jo nepietiekamam uzturam ir ļoti bīstamas sekas, īpaši grūtniecības laikā un bērna pirmajos divos dzīves gados, un tas var nodarīt nenovēršamu kaitējumu; norāda, ka nepietiekams uzturs ir šķērslis tautas attīstībai, radot neatgriezenisku kaitējumu indivīdiem un būtiskus ekonomiskus un sociālos zaudējumus valstīm; atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumā „ES politikas programma jaunattīstības valstu atbalstīšanai, risinot ar pārtikas nodrošinājumu saistītās problēmas” (COM(2010)0127) pausto apņemšanos iekļaut pārtikas nodrošinājuma jautājumu Savienības programmās; atkārtoti aicina Komisiju sagatavot īpašu ziņojumu par šo jautājumu un iekļaut savā attīstības politikā rūpīgi izstrādātas daudznozaru pārtikas stratēģijas; norāda, ka viena no vissvarīgākajām un izmaksu lietderības ziņā efektīvākajām intervencēm ir iespēju nodrošināšana sievietēm, kas ir tālejošs veids, kā mājsaimniecībām palīdzēt par prioritāti noteikt veselības aprūpi un bērnu uzturu;
114. atzīmē Revīzijas palātas konstatējumu, ka Savienības intervences kopumā ir bijušas labi sagatavotas un ar to palīdzību tika sasniegta lielākā daļa iecerēto rezultātu, tomēr pauž nožēlu, ka mērķu kvalitāte bija mainīga un grūti izmērāma, jo trūka darbības rezultātus raksturojošu rādītāju, un rezultātu noturība bija apšaubāma pusē no pārbaudītajām intervencēm; aicina Komisiju noteikt izmērāmus un reālākus intervenču mērķus un uzlabot to definīciju vispārējā budžeta atbalsta programmās, kurās īpaša uzmanība būtu jāpievērš tam, lai mudinātu jauniešus — kuru skaits aizvien palielinās — sākt uzņēmējdarbību, un tam, lai novērstu sieviešu diskrimināciju lauksaimniecības nozarē;
115. joprojām ir pārliecināts, ka pārtikas nodrošinājumam ir svarīgi paplašināt attīstības palīdzības uzturvērtības aspektu, un prasa Komisijai līdz 2013. gada pavasarim sniegt rakstisku ziņojumu par šajā jomā panākto;
116. norāda, ka Savienības rīcības vispārējo ietekmi uz pārtikas nodrošinājumu nosaka arī

Savienības politika lauksaimniecības, zivsaimniecības, enerģētikas un tirdzniecības jomā; uzsver nepieciešamību nodrošināt attīstības politikas saskaņotību saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 208. pantu un to, ka šīm politikām būtu jāatspoguļo kaitējuma nenodarīšanas princips un jāatbilst tam;

117. piekrīt Revīzijas palātas viedoklim, ka Komisijai būtu jācenšas vairāk atbalstīt lauksaimniecības un sociālo transfertu programmu finansiālā ilgtspēja;

VI daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 2/2012 „No Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzfinansēto mazo un vidējo uzņēmumu finansēšanas instrumenti”

118. atzinīgi vērtē Revīzijas Palātas Īpašo ziņojumu Nr. 2/2012, kurā galvenā uzmanība veltīta finanšu inženierijas pasākumiem, kurus 2000.–2006. gada un 2007.–2013. gada plānošanas laikposmā līdzfinansēja no Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF); apstiprina, ka Īpašajā ziņojumā Nr. 2/2012 sniegta informācija par šo no ERAF līdzfinansēto finanšu inženierijas pasākumu efektivitāti un lietderību un ka tas pamatojas uz izlases veidā revidētiem projektiem, kas īstenoti Apvienotajā Karalistē, Vācijā, Slovākijā, Ungārijā un Portugālē;
119. uzskata, ka šāds revīzijas ziņojums lieti noderētu arī 2007.–2013. gada plānošanas perioda beigās, jo tas ļautu izdarīt turpmākus secinājumus par to finanšu instrumentu (FI) izmantošanas rezultātiem, kuri paredzēti no ERAF līdzfinansētiem maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU); uzskata arī, ka šāda ziņojuma sagatavošana minētā perioda beigās ļaus izvairīties no kļūdu atkārtošanās, vienlaikus palielinot turpmāko no ERAF līdzfinansēto finanšu inženierijas pasākumu efektivitāti un lietderību;
120. uzsver, ka MVU ir Savienības ekonomikas pamats, jo tie rada darbavietas un jauninājumus, kā arī vairo labklājību; tomēr norāda, ka MVU var nākties saskarties ar finansējuma trūkumu, jo tiem var nebūt pieejams konkrētajā laikā nepieciešamais finanšu veids un apmērs;
121. atzīst, ka budžeta ierobežojumi un privātā sektora aizdošanas spējas samazināšanās visvairāk skar MVU un jo īpaši mikrouzņēmumus un tādēļ tiem būtu jāpiešķir lielāks Savienības atbalsts, lai tie turpinātu veicināt nodarbinātību, inovācijas un izaugsmi; norāda, ka īpaša uzmanība ir jāpievērš MVU, kas nodrošina ilgtspējīgu vietēja mēroga attīstību, un ka kohēzijas politika kā būtiskākais investīciju instruments visas Savienības konverģences un ilgtspējīgas attīstības veicināšanai ir viens no diviem galvenajiem MVU paredzētā Savienības atbalsta sniegšanas kanāliem; tādēļ uzsver, ka turpmāk jāpastiprina FI izmantošana kohēzijas politikā saistībā ar MVU, jo tas var nodrošināt līdzekļu apgrozību, atbalstīt publiskā un privātā sektora partnerību un nodrošināt palielinošu Savienības budžeta ietekmi;
122. atgādina, ka uzņēmējdarbības atbalstam Savienība īsteno uzņēmējdarbības politiku un kohēzijas politiku, galvenokārt izmantojot dotācijas, bet pakāpeniski ERAF ietvaros vairāk izmantojot arī FI; norāda, ka FI ir atmaksājami un ka tos var periodiski izmantot no jauna, tādējādi nodrošinot to, ka daudzi MVU var secīgi gūt no tiem labumu;
123. atzīst — lai nodrošinātu pieeju finanšu programmām, nepieciešama aktīva finanšu starpnieku līdzdalība, kuri publiskos līdzekļus pārvērš MVU paredzētos FI; norāda, ka publisko finansējumu var papildināt ar privātā sektora finansējumu, palielinot kopējo ieguldījumiem MVU pieejamo līdzekļu apjomu; atzīmē, ka šo darbību vispārēji definē kā sviras efektu jeb ietekmi palielinošo efektu;
124. uzsver, ka pieejamā finansējuma trūkuma dēļ ir samazinājies jaundibināto uzņēmumu skaits un tas nozīmē, ka palielinās no ERAF līdzfinansēto FI loma uzņēmējdarbības veicināšanā;

125. atgādina, ka Revīzijas palāta, veicot revīziju, galveno uzmanību veltīja finanšu inženierijas pasākumiem, kurus 2000.–2006. gada un 2007.–2013. gada plānošanas laikposmā līdzfinansēja no ERAF, un ka šīs revīzijas laikā izdarītie konstatējumi pamatojas uz atlasīto projektu tiešu pārskatīšanu un Komisijas un dalībvalstu pārvaldības, uzraudzības un informācijas sistēmu pārbaudi;
126. norāda, ka Revīzijas palāta minētajā revīzijā galveno uzmanību veltīja šādiem trim svarīgākajiem FI veidiem: pašu kapitāla, aizdevumu un garantijas instrumentiem; norāda, ka visi šie instrumenti atbilst ERAF līdzfinansējuma saņemšanas kritērijiem, tomēr tiem ir jāatbilst arī Savienības un dalībvalstu attiecīgajiem noteikumiem; atkārtoti norāda, ka revīzijas galvenais mērķis bija novērtēt, vai ERAF izdevumi MVU paredzētajiem finanšu inženierijas pasākumiem bijuši efektīvi un lietderīgi;
127. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas konstatējumus un ieteikumus attiecībā uz pieejamā finansējuma trūkuma novērtēšanu; norāda, ka likumdošanas priekšlikumā¹ par nākamo plānošanas periodu šāda novērtēšana noteikta par obligātu *ex ante* novērtēšanu; aicina Komisiju attiecīgā tiesību akta pamatdaļā iekļaut atbilstošas prasības, tostarp skaitliskus kritērijus, attiecībā uz *ex ante* novērtēšanas lomu un piemērošanu; uzskata, ka likumdošanas priekšlikumā nākamajam plānošanas periodam būtu jārisina arī jautājums par fondu apgrozības nosacījumiem;
128. norāda, ka struktūrfondu regulas ļauj dot priekšroku privātajam sektoram salīdzinājumā ar publisko sektoru; aicina Komisiju rast pienācīgu pamatojumu šai privileģētajai situācijai, jo šāda pieeja varētu ierobežot spēju atgūt neizmantotos līdzekļus un piešķirt tos citiem MVU;
129. pauž bažas saistībā ar Revīzijas palātas konstatējumu, ka minēto pasākumu efektivitāti un lietderību kavēja šādi būtiski trūkumi:
- MVU novērtējumos par pieejamā finansējuma trūkumu, ja vien tādi vispār bija pieejami, tika konstatēti būtiski trūkumi, un šādi novērtējumi netika sistemātiski publiskoti;
  - struktūrfondu regulās, kuras sākotnēji bija paredzētas dotāciju piešķiršanai, ir būtiski trūkumi, jo tajās nav skatītas FI īpatnības;
  - notiek būtiska kavēšanās, pirms līdzekļi sasniedz MVU, un salīdzinājumā ar MVU paredzētajām Savienības programmām ERAF sviras efekts uz privātajiem ieguldījumiem ir niecīgs;
130. atgādina arī to, kā Eiropas Parlamenta Reģionālās attīstības komiteja atzinumā par novatoriskiem finansēšanas instrumentiem saistībā ar nākamo daudzgadu finanšu shēmu² prasīja nekavējoties nodrošināt FI tiesiskā regulējuma skaidrību, vienkāršību un

---

¹ Priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu, uz kuriem attiecas vienotais stratēģiskais satvars, un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (COM(2011)0615/2).

² Atzinums pievienots ziņojuma A7-0270/2012 pielikumā.

pārredzamību un saskaņotas norādes uz FI definīcijām tiesību aktos;

131. ar bažām norāda, ka iepriekšējie ikgadējie īstenošanas ziņojumi, uzraudzības komitejas un darbības programmu rādītāji tika atzīti kā nepiemēroti vai neatbilstīgi FI mērķiem; atzinīgi vērtē uzlabojumus *JEREMIE* reģistrētajā ziņošanas un uzraudzības darbībā;
132. pauž nožēlu, ka līdzdalības fondu jomā Revīzijas palāta ne 2000.–2006. gada, ne 2007.–2013. gada plānošanas laikposmā nekonstatēja būtisku privātā sektora sviras efektu; pauž pārsteigumu, ka starp pārvaldības iestādēm un finanšu starpniekiem noslēgtajos līgumos parasti nav skaidru prasību attiecībā uz sviras efektu, izņemot atsevišķu pašu kapitāla fondu gadījumus, kuros privātajiem līdzieguldītājiem ir saistošas prasības attiecībā uz sviras efektu;
133. atbalsta Revīzijas palātas prasību skaidrāk definēt sviras efekta jēdzienu saistībā ar FI izmantošanu; tomēr uzsver — ņemot vērā spiedienu, kas tiek izdarīts, lai nodrošinātu lielāku sviras efektu, ir svarīgi atgādināt, ka kohēzijas politikā FI parasti ir finansēšanas projekti, kurus īsteno mazāk attīstītos reģionos un reģionos ar ekonomiskām grūtībām un kuru mērķis ir novērst neveiksmīgas tirgus darbības un nepietiekamu ieguldījumu situāciju, un ka līdz ar to, izmantojot FI kohēzijas politikā, galvenā uzmanība tiek veltīta ne tikai īstermiņa peļņas gūšanai, bet arī augsta sociāli ekonomiskā labuma nodrošināšanai, jo īpaši reģionālā un vietējā mērogā; norāda uz daudzlīmeņu pārvaldību un dalīto pārvaldību programmu sagatavošanā un īstenošanā kā kohēzijas politikas pamatprincipiem, kas ļauj reģionālām un valsts līmeņa iestādēm piedalīties programmu plānošanā un īstenošanā; tādēļ uzsver, ka tiesiskā regulējuma jomā jā saglabā zināms elastīgums arī sviras efekta definīcijas un attiecīgo prasību noteikšanā;
134. atzīst inovatīvu finanšu inženierijas instrumentu potenciālu kapitāla veidošanā un ieguldījumu veicināšanā, pretēji dotācijām, kuras to saņēmēji konsekventi uzskata par pārāk apgrūtinām un birokrātiskām; uzsver, ka finanšu inženierijas instrumentiem varētu būt nozīmīga loma stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu īstenošanā, piesaistot finansējumu no citiem ieguldītājiem būtisku Savienības interešu jomās;
135. turklāt norāda, ka attiecībā uz pašu kapitāla un aizdevumu instrumentiem Revīzijas palāta konstatējusi, ka panāktais sviras efekts nav bijis pietiekams un ir zemāks nekā salīdzinošie kritēriji; atzinīgi vērtē to, ka garantiju instrumentu gadījumā sviras efekts ir bijis augstāks;
136. aicina Komisiju nekavējoties rīkoties saistībā ar Revīzijas palātas konstatējumiem; par īpaši svarīgu uzskata nākotnē palielināt ERAF sviras efektu attiecībā uz tiem privātajiem ieguldījumiem, kas atbilst publiskajiem ieguldījumiem;
137. pauž bažas par dalībvalstīs plaši izplatīto kavēšanos MVU paredzētā finansējuma saņemšanā; aicina Komisiju un pārvaldības iestādes novērst tādu kavēšanos ar finansējuma pieejamības nodrošināšanu MVU, kuras pamatā galvenokārt ir administratīvi, juridiski, organizatoriski vai stratēģiski iemesli; pauž nožēlu, ka pārvaldes iestādēm tas rada situāciju, kurā pievilcīgāka kļūst alternatīva, izmantojot dotāciju piešķiršanu MVU;

138. mudina Komisiju pēc iespējas drīzāk iesniegt integrētu skaidrojošu priekšlikumu par problēmām, ko rada pašreizējais MVU definīciju klāsts, kuras Savienībā atšķiras pēc mērķiem vai uzdevumiem, un ierosināt iespējamus risinājumus šīs situācijas novēršanai;
139. pauž nožēlu, ka dažos gadījumos nebija pieejama vai nebija uzticama informācija par MVU izmaksām, kas saistītas ar pārvaldību; aicina kompetentās iestādes uzlabot pašreizējo situāciju un nākotnē sniegt visu attiecīgo informāciju; atzīst, ka ir jānošķir finanšu inženierijas instrumentu izmaksas (*JEREMIE* līdzdalības fonda pārvaldības izmaksas un finanšu starpniecības pārvaldības izmaksas) un MVU izmaksas;
140. pauž nožēlu, ka vairākos gadījumos pārvaldības iestāžu ieceltie finanšu starpnieki atsevišķiem MVU pieprasīja segt refinansēšanas un apstrādes procesa izmaksas; uzsver, ka refinansēšanas un apstrādes izmaksām vajadzētu būt finanšu starpnieku parasto darbības izdevumu pozīcijām;
141. uzsver, ka ir svarīgi vienkāršot administratīvās procedūras attiecībā uz pieeju finansējumam un samazināt līdzfinansējuma prasības;
142. pauž bažas par to, ka Komisijas norādījumos nav paredzēti noteikumi, kas novērstu to, ka MVU ir jāsedz izmaksas, kuras nav saistītas ar faktisko risku, ko tie uzņemas, vai ar finanšu starpnieku sniegtajiem pakalpojumiem;
143. iesaka, lai Komisija, ņemot vērā FI, dalītās pārvaldības un valsts atbalstu un struktūrfondus reglamentējošo noteikumu kopējo sarežģītību, uzlabo savas, pārvaldības iestāžu un finansējuma saņēmēju (finanšu starpnieku) komunikāciju un uzraudzības sistēmas un, ņemot vērā jaunus noteikumus par 2007.–2013. gada regulatīvo satvaru, sniedz labākus norādījumus un padomus;
144. atbalsta Revīzijas palātas ieteikumu, ka Komisijai būtu jānodrošina uzticama un tehniski izturīga īpaši finanšu instrumentiem paredzēta uzraudzības un novērtēšanas sistēma; aicina Komisiju arī ņemt vērā Revīzijas palātas ieteikumu par vienošanos ar dalībvalstīm par nedaudziem izmērāmiem, atbilstīgiem, specifiskiem un vienotiem rezultatīvajiem rādītājiem attiecībā uz FI, kuri stiprinātu gan revīzijas, gan uzraudzības procesu;
145. norāda, ka teritoriālā sadrumstalotība un nepietiekamā kritiskā masa ietekmē FI pievilcību un ir saistīta ar zināmu finansiālu nosacījumu noteikšanu un, iespējams, relatīvi augstām pārvaldības izmaksām; norāda, ka šīs ERAF īpatnības apgrūtināja to FI pareizu finansiālo pārvaldību dažādos plānošanas laikposmos, uz kuriem pamatojās ERAF atbalsts MVU;
146. pauž nožēlu, ka darbības programmas finansējuma piešķiršanas procesā publiskās iestādes, kas parasti nepārzina MVU finansēšanu, publiskos līdzekļus fondiem piešķir tā, ka to lielums bieži vien nesasniedza kritisko masu; uzstāj, ka šo situāciju radīja dažādās tematiskās darbības programmas, kurām bija daudzi ekonomiskie, vides, sociālie un teritoriālie mērķi;
147. uzskata, ka, ierosinot finanšu inženierijas pasākumus, pārvaldības iestādēm būtu jāpārlicinās, vai to priekšlikumos pienācīgi ņemts vērā augstas kvalitātes novērtējums

attiecībā uz MVU finansējuma trūkumu, kurš sagatavots, pamatojoties uz standartizētu kopīgi apstiprinātu metodoloģiju; atbalsta to, ka pirms darbības programmu, tostarp finanšu inženierijas pasākumu, apstiprināšanas Komisijai būtu jāpārbauda to atbilstība MVU finansējuma trūkuma novērtējumam un jānodrošina šā novērtējuma kvalitāte;

148. pauž bažas par to, ka dalībvalstīs trūkst informācijas par finansējuma avotu pieejamību MVU; atbalsta Revīzijas palātas ieteikumu — lai optimizētu MVU piešķiramā finansējuma apjomu, ir pēc iespējas jāpalielina iesaistīto pušu informētība par MVU specifiskajām finanšu vajadzībām;
149. uzskata, ka palielinošajam efektam būtu jāatspoguļo tas, cik lielā mērā Savienības un dalībvalstu sākotnējais finanšu ieguldījums ir piesaistījis privāto finansējumu; uzskata, ka finanšu instrumentiem paredzētais dalībvalstu līdzfinansējums kopā ar Savienības ieguldījumu būtu jāuzskata par daļu no publiskā finansējuma;
150. uzskata, ka jautājumiem, kas ietilpst deleģēto aktu darbības jomā, ar kuriem ir paredzēts aptvert nebūtiskus Savienības tiesību aktu elementus, patiesībā nevajadzētu attiekties uz gaidāmās kohēzijas shēmas pamatelementiem¹;
151. stingri iesaka, lai Padome un Komisija, sagatavojot priekšlikumus struktūrfondu regulām, paredzētu atbilstošāku regulatīvo satvaru, lai finanšu inženierijas pasākumu sagatavošanu un ieviešanu nekavētu trūkumi struktūrfondu regulatīvajā satvarā, ģeogrāfiskie ierobežojumi un izklieģtības efekts; prasa, lai struktūrfondu regulas priekšlikumu sagatavošanā tiktu ņemta vērā iepriekšējā plānošanas periodā gūtā pieredze; konkrētāk, uzskata, ka priekšlikumiem vajadzētu būt orientētiem uz darba rezultātiem, nevis tikai uz atbilstību;
152. atbalsta domu, ka Komisijai būtu jānodrošina uzticama un tehniski noturīga uzraudzības un novērtēšanas sistēma, kas būtu paredzēta īpaši FI, ka Komisijas īstenojamā uzraudzības, ziņošanas un revīzijas procesā FI jābūt nošķirtiēm no „tīrajām” dotācijām un ka MVU faktiski izmaksātajām summām jābūt pārredzamām; mudina Komisiju un dalībvalstis jo īpaši vienoties par nelielu skaitu izmērāmu, atbilstošu, specifisku un vienotu rezultatīvo rādītāju, kas raksturotu FI;
153. atbalsta viedokli, ka Komisijai būtu jāapsver iespēja nodrošināt dalībvalstīm MVU paredzētas standarta finanšu inženierijas struktūras un instrumentus (piemēram, dotācijas ar honorāriem, specializētus ieguldījumu instrumentus) tikai gadījumos, kad tie paātrinātu īstenošanu un samazinātu pārvaldības izmaksas, tomēr darot to tādā veidā, lai pārmērīgi nemazinātu MVU iespējas izmantot šīs finansēšanas shēmas; uzsver, ka ir svarīgi arī turpmāk nodrošināt finansēšanas vadības elastīgumu, lai pielāgotos gan reģionālajām atšķirībām, gan tirgus pārmaiņām;
154. norāda — lai racionalizētu plānošanas procesu un likvidētu vienu no galvenajiem konstatētajiem kavēšanās faktoriem, dalībvalstīm ar Komisijas atbalstu būtu jācenšas

---

¹ Piemēram, vienotā stratēģiskā satvara pieņemšana, sīki izstrādātu noteikumu par FI pieņemšana, dalībvalstu pienākumi attiecībā uz kārtību, kādā ziņo par pārkāpumiem un nepareizi izmaksātu summu atgūšanu, dalībvalstu veikto revīziju nosacījumi un pārvaldības iestāžu un sertificēšanas iestāžu akreditācijas kritēriji.

visus MVU paredzētos no ERAF līdzfinansētos FI iekļaut vienā darbības programmā uz dalībvalsti vai dalībvalsts nacionālās darbības programmas vienā prioritārā politikas virzienā;

155. uzskata, ka Komisijai būtu jāierosina vispārēja palielinošā efekta definīcija un struktūrfondu regulās jāiekļauj otrreizējās pārstrādes standartjēdzieni atkarībā no līdzdalības fonda vai fonda veida, kā arī jāparedz līgumiski saistošas piesaistīto līdzekļu attiecības minimālās vērtības un minimālie apgrozības periodi, kā arī jāparedz prasība sniegt datus piesaistītos līdzekļus raksturojošo rādītāju aprēķināšanai; uzskata, ka pievienotās vērtības jēdziens būtu jāuzskata par būtisku elementu aizņemto līdzekļu attiecības aprēķināšanā, lai sasniegtu attiecīgos politikas mērķus, kā arī ņemtu vērā tirgus apstākļus; uzskata, ka šajā sakarībā tiesiskajā regulējumā laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam būtu ieteicams formulēt skaidru Eiropas pievienotās vērtības koncepciju;
156. prasa Padomei un Komisijai apsvērt alternatīvus MVU atbalsta veidus, izmantojot finanšu inženierijas instrumentus, ja izrādītos, ka kohēzijas politikas satvars ir uzskatāms par nepiemērotu; norāda, ka šādi instrumenti būtu jāatbalsta, izmantojot programmas, ko centrāli pārvalda Komisija, specializētus ieguldījumu instrumentus sadarbībā ar Komisiju un dalībvalstīm vai dalībvalstu tieši pārvaldītas programmas;
157. atgādina, ka iepriekš minētajā Reģionālās attīstības komitejas atzinumā par novatoriskiem finansēšanas instrumentiem saistībā ar nākamo daudzgadu finanšu shēmu tika atzinīgi novērtēta pašreizējo FI izmantošanas paplašināšana kohēzijas politikas jomā, nākamajā plānošanas periodā tos attiecinot uz visiem tematiskajiem mērķiem un visiem vienotā stratēģiskā satvara fondiem;

VII daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 3/2012 „Struktūrfondi: vai Komisijai ir izdevies sekmīgi novērst dalībvalstu vadības un kontroles sistēmās konstatētos trūkumus?”

158. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 3/2012; atbalsta visus Revīzijas palātas ieteikumus un aicina Komisiju tos efektīvi un pēc iespējas ātrāk īstenot;
159. atzinīgi vērtē to, ka Komisija sistemātiski ierosināja korektīvas darbības, un to, ka 90 % gadījumu prasītās darbības bija atbilstīga reakcija konstatēto trūkumu novēršanai (īpašā ziņojuma 27. punkts);
160. norāda, ka aptuveni 75 % prasību, kuru pamatā bija Komisijas Regulas (EK) Nr. 438/2001¹ 13. pantā minētie gada pārskati, netika izpildītas, veicot attiecīgas finanšu korekcijas; tādēļ aicina Komisiju informēt par to, kādu iemeslu dēļ attiecīgās finanšu korekcijas netika veiktas;
161. pauž bažas par atšķirībām Komisijas prasībās 2000.–2006. gada plānošanas laikposmā attiecībā uz pirmā līmeņa pārbaūžu veikšanu, jo tā rezultātā var netikt atklāti nelikumīgi izdevumi; prasa Komisijai piemērot saskaņotu pieeju prasību noteikšanā attiecībā uz pirmā līmeņa pārbaudēm un sniegt informāciju par plānošanas laikposmiem, kas seko 2000.–2006. gada laikposmam; norāda, ka juridiskais pamats 2007.–2013. gada laikposmam paredz, ka vadošā iestāde saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 1828/2006² 13. panta 2. punktu administratīvi pārbauda visus atbalsta saņēmēju iesniegtos pieteikumus par izdevumu atmaksu;
162. prasa Komisijai vēl plašāk izplatīt sagatavotos pārbaudes sarakstus un paraugprakses rokasgrāmatas (ar īpašu uzsvaru uz atbilstības noteikumiem), pēc kuriem jāvadās dalībvalstīm, un pastiprināti pārraudzīt to, kā šie dokumenti tiek ņemti vērā;
163. uzskata, ka pirmā līmeņa pārbaudes ir ārkārtīgi svarīgas, lai nodrošinātu noturīgu pieņemamu kļūdas līmeni, sākot no īstenošanas procesa paša sākuma; tādēļ uzskata, ka Komisijai ir vai nu jābūt tai institūcijai, kas apstiprina vadošo iestādi, vai arī jāpalīdz vadošajai iestādei un jāuzrauga tās darbība iepriekšminēto pirmā līmeņa pārbaūžu veikšanā;
164. tomēr īpaši pauž bažas par šādiem konstatējumiem:
  - korektīvo darbību veikšanai bija nepieciešami vidēji 30 mēneši (32. punkts), un kavēšanās notika galvenokārt attiecīgo dalībvalstu dēļ, lai gan daļā gadījumu arī Komisija bija daļēji (39 % gadījumu) vai pilnībā (5 % gadījumu) atbildīga par kavēšanos (35. punkts);

---

¹ Komisijas 2001. gada 2. marta Regula (EK) Nr. 438/2001, ar ko paredz sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 1260/1999 attiecībā uz vadības un kontroles sistēmām, ko piemēro no struktūrfondiem piešķirtajai palīdzībai (OV L 63, 3.3.2001., 21. lpp.).

² Komisijas 2006. gada 8. decembra Regula (EK) Nr. 1826/2006, kas paredz noteikumus par to, kā īstenot Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu (OV L 371, 27.12.2006., 1. lpp.).

- tikai 67 % gadījumu Komisija ieguva augstu ticamības pakāpi, ka finanšu korekcijas ir bijušas precīzas (55. punkts);
  - tikai 28 % gadījumu Komisija ieguva augstu ticamības pakāpi, ka dalībvalstu pārvaldības un kontroles sistēmas tika uzlabotas pēc korektīvo darbību veikšanas (64. punkts), kas nozīmē to, ka būs nepieciešami būtiski centieni slēgšanas procesā;
165. turklāt pauž bažas par Revīzijas palātas konstatējumu, ka, veicot Komisijas kontroles revīzijas ar mērķi rūpīgi pārbaudīt dalībvalstu paziņojumu ticamību, 78 % gadījumu tika konstatēta nepieciešamība veikt turpmākas korektīvas darbības (45. punkts); tādēļ pauž bažas, ka Komisija dažreiz paļāvās uz, iespējams, neuzticamu informāciju, neapšaubot dalībvalstu sniegto informāciju (piemēram, 57. punkts un 9. un 12. izcēlums), un ka tā pietiekami rūpīgi nepārbaudīja attiecīgās informācijas ticamību; norāda, ka dalībvalstu paziņojumu ticamības trūkuma dēļ Komisijai nepieciešami papildu revīzijas resursi; atzīst arī nepieciešamību pienācīgi līdzsvarot šādu kontroles revīziju izmaksas un ieguvumus no tām (46. punkts);
166. uzskata, ka būtiski augstāku efektivitāti var nodrošināt Komisijas lomas pastiprināšanas *ex ante* pārbaudēs, nevis *ex post* pārbaudēs;
167. atgādina Komisijai, ka saskaņā ar Revīzijas palātas 2010. gada pārskatu ir palielinājies kļūdu īpatsvars kohēzijas politikas jomā, un tas maina iepriekšējo gadu pozitīvo tendenci un ir pretrunā paātrinātai kļūdu īpatsvara samazināšanai, ko Parlaments prasīja saistībā ar 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšanu¹;
168. atkārtoti uzsver Komisijas veiktās pārraudzības nozīmi, lai tā varētu uzņemties galīgo atbildību par budžeta izpildi, tostarp dalītas pārvaldības jomās; atgādina par Rīcības plānu Komisijai uzticētās pārraudzītājas lomas nostiprināšanai, īstenojot strukturālo darbību dalītu pārvaldību (COM(2008)0097), un uzlaboto tiesisko regulējumu 2007.–2013. gada plānošanas periodam, kuru mērķis ir samazināt kļūdu īpatsvaru strukturālajās darbībās un līdz ar to aizsargāt ES budžetu; tomēr norāda, ka šis 2008. gadā pieņemtais rīcības plāns stājās spēkā tikai 2000.–2006. gada plānošanas perioda beigās un tādēļ varētu attiekties tikai uz šī perioda slēgšanas procesu; tādēļ aicina Komisiju nodrošināt to pasākumu pilnīgu īstenošanu, kuri paredzēti rīcības plānā laikposmam no 2007. līdz 2013. gadam un pēc tam; šajā sakarībā sagaida, ka Komisija panāks būtisku un stabilu kļūdu īpatsvara samazināšanos, it īpaši programmās, kurās ir sagaidāms visaugstākais kļūdu īpatsvars; ierosina, lai Revīzijas palāta regulāri novērtē dalībvalstu revīzijas iestāžu tehnisko un ētisko kvalitāti, īpašu uzmanību pievēršot to neatkarībai, un iesniedz Parlamentam un Padomei ziņojumu ar saviem konstatējumiem un secinājumiem;
169. uzsver — lai nodrošinātu Savienības nodokļu maksātāju finansiālo interešu aizsardzību, kontroles procesā ļoti liela nozīme ir ātrumam; aicina Komisiju turpmāk šo līdzekļu pārvaldības pārraudzībā par prioritāti noteikt pēc iespējas agrāku kontroli, novērtēšanu

¹ Skat. 4. punktu Eiropas Parlamenta 2010. gada 5. maija rezolūcijā ar konstatējumiem, kas ir neatņemama daļa no lēmumiem par Eiropas Savienības 2008. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, III iedaļa — Komisija un izpildaģentūras (OV L 252, 25.9.2010., 39.lpp.).

un atbilstīgu turpmāko rīcību;

170. uzskata, ka Komisijas pildītās uzraudzības lomas uzlabošana ir pastāvīgs process; šajā sakarībā uzsver Revīzijas palātas piezīmi — lai gan pārvaldības un kontroles sistēmas noteiktā laikposmā bija efektīvas, tas nebūt nenozīmē, ka tās joprojām ir efektīvas, jo sistēmas, personāls un struktūrvienības, kas atbild par strukturālo darbību pārvaldību, var mainīties; aicina Komisiju pilnībā atbalstīt Revīzijas palātas ieteikumus; uzskata, ka ir jāuzlabo rīcības plāns, ja neattaisnosies uz Komisijas finanšu pārvaldības uzlabošanu liktās cerības;
171. prasa Komisijai nodrošināt to, ka dalībvalstis neietekmē programmu nepārtrauktību, mainot vienības, sistēmas un par struktūrfondu kontroli atbildīgos darbiniekus, kurus Komisija jau ir apstiprinājusi;
172. ar gandarījumu norāda uz profilaktisko darbību, tostarp Komisijas nodrošināto finanšu korekciju, lielo skaitu pēc rīcības plāna pieņemšanas 2008. gadā; tādēļ prasa Komisijai sniegt informāciju par šo korekciju ietekmi uz vispārējo kļūdu īpatsvaru 2000.–2006. gada plānošanas periodā;
173. atkārtoti norāda uz ideju par vienotu revīziju, kura tika izteikta Revīzijas palātas atzinumā Nr. 2/2004; uzskata, ka efektīvā un lietderīgā iekšējās kontroles sistēmā visu līmeņu administrācijas pamatā vajadzētu būt kopējiem principiem un standartiem¹;
174. pauž pārliecību, ka Komisijai arī turpmāk par mērķi jānosaka vienotās revīzijas principa ievērošana; uzsver, ka ir ļoti svarīgi nodrošināt revīzijas iestāžu augstu darba kvalitāti un ka tādēļ ir ļoti svarīgi noteikt skaidrus un pārredzamus kopējus standartus šo revīziju veikšanai; norāda — ja revīzijas iestādes nodrošinātu ticamus rezultātus, Savienības budžetu būtu iespējams pienācīgi aizsargāt pat augsta kļūdu īpatsvara gadījumā, jo Komisija varētu piemērot finanšu korekcijas, lai šo īpatsvaru ierobežotu; tomēr atkārtoti norāda, ka šādos gadījumos dalībvalstu nodokļu maksātājiem nāktos maksāt divreiz, un tādēļ gan Komisijai, gan attiecīgajai dalībvalstij kļūdu nepieļaušana vienmēr ir efektīvāka nekā to novēršana; šajā sakarībā īpaši uzsver Revīzijas palātas 1. ieteikuma otro ievilkumu un mudina Komisiju īstenot šo ieteikumu;
175. aicina Komisiju pabeigt 2000.–2006. gada plānošanas perioda slēgšanu, pienācīgi ņemot vērā Revīzijas palātas konstatējumus, un ziņot Parlamentam par to, kā tā šajā procesā nodrošinās likumību un pareizību;
176. aicina Komisiju arī ņemt vērā no Revīzijas palātas ziņojuma gūtās atziņas, uzraudzīt 2007.–2013. gada strukturālo darbību īstenošanu un paturēt prātā Revīzijas palātas konstatējumus diskusijā par strukturālajām darbībām laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam;
177. stingri uzskata, ka Komisijai ciešāk jāiesaistās struktūrfondu kontroles procesā, vairāk palīdzot dalībvalstu pārvaldības iestādēm un apstiprinātājiestādēm, kā arī likvidācijas

---

¹ Skat. 61. punktu Eiropas Parlamenta 2011. gada 10. maija rezolūcijā ar konstatējumiem, kas ir neatņemama daļa no lēmumiem par Eiropas Savienības 2009. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, III iedaļa — Komisija un izpildaģentūras (OV L 250, 27.9.2011., 33.lpp.).

iestādēm un uzraugot tās visos īstenošanas un pārbaudes posmos, lai nodrošinātu, ka šis process ir vēl efektīvāks un ka tam tiek patērēts mazāk laika un līdzekļu;

VIII daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 4/2012 „Vai jūras ostu transporta infrastruktūras līdzfinansēšana no struktūrfondiem un Kohēzijas fonda ir efektīvs ieguldījums?”

Ievads

178. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas ziņojumu un norāda, ka tajā ir izteikts nosodījums gan par Komisijas, gan dalībvalstu veikumu attiecībā uz līdzekļu izlietojuma efektivitāti un lietderīgumu līdzfinansētu jūras ostu projektu jomā;
179. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir piekritusi lielākajai daļai no Revīzijas palātas ieteikumiem;
180. uzskata, ka ar lielāko daļu no pasākumiem, ko Komisija ir veikusi, lai novērstu turpmākus trūkumus, kādi tika konstatēti ziņojumā, var sasniegt mērķi par efektīvāku un lietderīgāku līdzekļu izlietojumu;
181. tomēr uzskata, ka Komisijai ir jāveic arī vēl citi pasākumi;

Konstatējumi

182. pauž bažas par to, ka
- no 27 pārbaudītajiem projektiem 4 projekti vēl nebija pabeigti, kad ziņojums tika pabeigts, un 2012. gada janvārī nebija pabeigti vēl 2 projekti;
  - administratīvās procedūras, kas saistītas ar būvatļauju un citu atļauju izsniegšanu, bieži vien bija ilgas un apgrūtinātas un atsevišķos gadījumos radīja kavēšanos un papildu izdevumus;
  - diviem projektiem izvirzītie mērķi neatbilda ne transporta politikai, ne darbības programmai, saskaņā ar kuru tie tika finansēti;
183. konstatē, ka
- laikā, kad ziņojums bija pabeigts, četri projekti joprojām netika izmantoti, neskatoties uz to, ka tie bija pabeigti, bet tagad tie tiek izmantoti;
  - nevienā no reģioniem nebija ilgtermiņa ostu attīstības plāna; tomēr šādi plāni nebija nosacījums finansējuma saņemšanai;
184. piekrīt Komisijai, ka ieguldījumiem transporta infrastruktūrā ne vienmēr uzreiz pēc būvdarbu pabeigšanas ir taustāmi rezultāti un sekas, jo ir vajadzīgs laiks, lai tie kļūtu redzami;
185. secina, ka
- Komisija nesaņem pietiekami daudz informācijas par projektu virzību, jo pieejamā informācija nebija par pamatu tam, lai tiktu veikti pasākumi projektu

trūkumu novēršanai;

- Komisijas sniegtās norādošās piezīmes un organizētie mācību semināri nebija pietiekami, lai izveidotu pietiekamu izpratni par pareizas finanšu pārvaldības principiem;
- tiesību normas, kurās ir izklāstīta Komisijas padomdevējas loma uzraudzības komitejās, varētu būt pārāk ierobežojošas un tās „citi līdzekļi”, kas paredzēti, lai ietekmētu efektīvu līdzekļu izlietojumu, varētu būt neefektīvi, jo Revīzijas palāta ir konstatējusi, ka bija maz pierādījumu tam, ka Komisija iesaistās komiteju darbā, lai tādējādi nodrošinātu līdzekļu efektīvu izlietojumu vai noteiktu rezultātīvos un ietekmes rādītājus;
- tā kā jahtu ostas nodrošina pieeju tikai nelielai iedzīvotāju daļai, tās nevar uzskatīt par salu pieejamības uzlabojumu, un tādēļ to celtniecība neatbilst transporta politikai, izņemot gadījumus, kad mazus kuģus parasti izmanto regulāra transporta nodrošināšanai starp salām un ostas būvniecības rezultātā tiktu nodrošināti labāki satiksmes savienojumi visiem iedzīvotājiem;
- sausie doki īpašām konstrukcijām neatbilst TEN-T pamatnostādņu mērķiem, neskatoties uz to, ka tos var izmantot apkopei, jo tie neatbilst nevienai no specifikācijām kopējas ieinteresētības projektiem, kas attiecas uz jūras ostu tīklu, kā tās definētas II pielikuma 5. iedaļas 2. punkta trešajā daļā Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā 1692/96/EK¹, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Lēmumu 1346/2001/EK²;

Revīzijas palātas ieteikumi

186. pauž atbalstu Revīzijas palātas ieteikumiem, ka Komisijai vajadzētu:

- strādāt pie tā, lai īstenotu nosacījumu, ka Kohēzijas fonda atbalstu jūras ostu infrastruktūrai piešķirs tikai tad, ja būs izstrādāta visaptveroša ilgtermiņa ostas attīstības stratēģija;
- celtniecības darbu laikā veikt efektivitātes pārbaudes uz vietas;
- veikt līdzfinansētās infrastruktūras izmantošanas un darbības *ex post* pārbaudes, pamatojoties uz risku;
- stiprināt lielo projektu un Kohēzijas fonda projektu novērtēšanas procedūru, lai tādējādi uzlabotu nopietnu trūkumu konstatēšanas iespējas un pienācīgu pasākumu veikšanu ar mērķi šos trūkumus novērst;
- strādāt pie tā, lai ieviestu principu, ka Savienības finansējums ir atkarīgs no rezultātiem;
- mudināt pārvaldes iestādes izmantot rezultātīvos un ietekmes rādītājus;

¹ OV L 228, 9.9.1996., 1. lpp.

² OV L 185, 6.7.2001., 1. lpp.

187. atzinīgi vērtē to, ka Komisija ir:

- ierosinājusi ieviest *ex ante* nosacījumu, lai nodrošinātu, ka ilgtermiņa stratēģiskie plāni ir izstrādāti, pirms tiek pieņemts lēmums par finansējumu saistībā ar 2014.–2020. gada kohēzijas politiku;
- ieviesusi projektu pārbaudes uz vietas un organizējusi tehniskas tikšanās ar attiecīgajām iestādēm;
- sākusi īstenot noslēguma revīzijas projektus, kurus 2000.–2006. gada plānošanas periodā līdzfinansēja no ERAF un Kohēzijas fonda, tos atlasot, pamatojoties uz riska analīzi;
- uzlabojusi lēmumu pieņemšanas procedūru 2007.–2012. gada periodam, standartizējot lēmumu pieņemšanas procedūru, kas tiek piemērota lielajiem projektiem, ieviešot standarta pieteikuma veidlapas un obligātu apspriešanos ar attiecīgajiem Komisijas departamentiem, kā arī izveidojot iniciatīvu *JASPERS* (Kopēja palīdzība projektu sagatavošanai Eiropas reģionos), ar kuru vajadzētu panākt, ka dalībvalstis iesniedz labākus pieteikumus;
- izstrādājusi snieguma revīzijas sistēmu, ko ir paredzēts izmantot par pamatu pirmajām plānotajām revīzijām, kas tiks veiktas sākot no 2012. gada, un savā priekšlikumā par 2014.–2020. gada kohēzijas politiku aicinājusi izstrādāt snieguma sistēmu, kas ietvertu tiesības Komisijai maksājumus apturēt gadījumos, kad ir konstatēti nopietni trūkumi attiecībā uz noteikto starpposma vai galīgo mērķu sasniegšanu;

Citi ieteikumi

188. aicina Komisiju:

- pilnībā atbalstīt Revīzijas palātas ieteikumus rezultātos un ietekmes rādītājus izmantot ne tikai prioritāšu līmenī, bet arī projektu līmenī atbilstoši attiecīgā projekta iespējamajai ietekmei;
- paredzēt, ka transporta infrastruktūrā veikto ieguldījumu rezultātus un ietekmi vērtē pēc būvdarbu pabeigšanas, laikā, kad var sagaidīt, ka rezultāti un ietekme kļūst redzami;
- veikt analīzi, salīdzinājumiem līdzfinansētiem projektiem salīdzinot vidējo laiku, kurā dalībvalstīs tiek pabeigtas administratīvās procedūras, un to kvalitāti, lai ieteiktu piemērot labāko praksi;
- ņemt vērā to, ka trūkumi attiecībā uz noteikto starpposma mērķu sasniegšanu ne vienmēr ir radušies nepareizas pārvaldības dēļ, un priekšlikumā par snieguma sistēmu noteikt, ka līdzekļu piešķiršanu tomēr neatsaka, ja nevarēja novērst un/vai no *ex ante* perspektīvas nevarēja paredzēt, ka ieguldījumi nesniegs vēlamos rezultātus;

- palielināt par projektu virzību pieejamās informācijas apjomu un prasīt veikt pasākumus atklāto trūkumu novēršanai, kas būtu priekšnosacījums turpmāka finansējuma saņemšanai; norāda, ka informācijas trūkums par projektu īstenošanu ir nepieļaujams;
- analizēt mācību semināru un norādošo piezīmju efektivitāti, kuri ir paredzēti, lai veidotu izpratni par pareizas finanšu pārvaldības principiem;
- ierosināt izmaiņas tiesību normās, lai varētu efektīvāk īstenot padomdevējas lomu uzraudzības komitejās, un analizēt, cik efektīvi ir iepriekš minētie „citi līdzekļi”, kas paredzēti, lai ietekmētu efektīvu līdzekļu izlietojumu;

IX daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 5/2012 „Kopējā ārējo attiecību informācijas sistēma (CRIS)”

189. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 5/2012, jo tas Parlamentam kā uzraudzības un budžeta apstiprināšanas iestādei sniedz informāciju par budžeta izpildi;
190. ir gandarīts par Revīzijas palātas vispārējo secinājumu, ka „*CRIS* kopumā labi atbilst Komisijas vajadzībai pēc informācijas ārējo darbību jomā” (75. punkts); tomēr pauž bažas par dažiem ziņojumā norādītajiem būtiskajiem trūkumiem;
191. aicina Komisiju no jauna noteikt *CRIS* lomu un mērķus, jo tie, neraugoties uz daudzajām izmaiņām sistēmas saturā, nav atjaunināti kopš tās darbības sākšanas 2002. gadā;
192. piekrīt visiem Revīzijas palātas ieteikumiem; aicina Komisiju tos pēc iespējas ātrāk īstenot, lai novērstu joprojām pastāvošos trūkumus;
193. uzsver, ka jebkādām *CRIS* lomas un uzdevumu izmaiņām jāatspoguļo jaunie Savienības ārpolitikas uzdevumi, kas noteikti Līgumā par Eiropas Savienības darbību, tādējādi nodrošinot datu labāku kvalitāti un saskaņotību;
194. uzsver, ka *CRIS* informācijas nodrošināšanas funkcijas ir jāpielāgo Parlamenta kompetencei ārpolitikas un budžeta kontroles jomā;
195. par pašu svarīgāko uzskata 1. ieteikumu, proti, ka ir jānosaka iecerētais *CRIS* informācijas sistēmas vispārējais mērķis, jo īpaši saistībā ar Komisijas izmantoto uzkrājumu grāmatvedības sistēmu (*ABAC*);
196. uzskata, ka ir obligāti jāuzlabo datu integritāte starp *CRIS* un *ABAC*, lai nodrošinātu saskaņotu, pārredzamu, atjauninātu un uzticamu informācijas sniegšanu par Savienības ārējām darbībām; uzsver, ka *CRIS* sistēmā ir jānovērš *ABAC* funkciju dublēšana;
197. pauž bažas par šādiem attiecībā uz *CRIS* lietderību un efektivitāti izteiktiem Revīzijas palātas apsvērumiem:
  - nav pienācīgi definēta *CRIS* loma attiecībā uz *ABAC*, tādējādi izraisot daudzu funkciju dublēšanos (34. un 35. punkts), un nav skaidrs, kāda pievienotā vērtība ir finanšu darījumu kodētai ievadīšanai *CRIS* (35. punkts);
  - no *CRIS* iegūtā informācija ne vienmēr ir uzticama (39.–41., 49.–52. un 54.–56. punkts), un reizēm ar datu kodēšanu saistīto trūkumu (38.–41. punkts) vai trūkstošu un nederīgu ievadīto datu (49.–51., 54. un 55. punkts) dēļ nākas veikt papildu manuālas korekcijas (Komisijas atbilde uz 52. punktu);
  - gadās, ka informācija (rēķini un revīzijas pārskati) *CRIS* tiek reģistrēta ar būtisku novēlošanos (57. punkts);
  - vissteidzamāk novēršamais trūkums joprojām ir tas, ka *CRIS* nav lietotājam

draudzīga sistēma (43. punkts un 3. attēls);

198. pauž bažas par to, ka šo trūkumu dēļ informācija, kas tiek sniegta Parlamentam kā budžeta izpildes apstiprinātājiestādei, var nebūt uzticama (piemēram, izdevumu sadalījums pa valstīm, 39. punkts); atzinīgi vērtē Komisijas līdz šim veiktos centienus (jo īpaši Komisijas atbildes uz 35., 52. un 54. punktu); tomēr aicina Komisiju pēc iespējas ātrāk novērst minētos trūkumus, lai nodrošinātu pareizu *CRIS* finanšu pārvaldību; ierosina īpašu uzmanību pievērst tam, lai tiktu novērsta funkciju dublēšanās, jo tas ir neefektīvi un rada risku, ka sistēmā tiks ievadīti kļūdaini dati;
199. turklāt atzīmē — lai nodrošinātu apkopotu informāciju par saņēmējvalstīm, politikas jomām un finanšu instrumentiem, ir jāatjaunina *CRIS* funkcijas, jo šādas informācijas iegūšana pašreiz ir ļoti sarežģīta vai pat neiespējama; uzsver, ka ir jāuzlabo šīs sistēmas efektivitāte un lietderīgums tirgus dalībniekiem, racionalizējot un konsolidējot datu kodēšanu;
200. atzīmē Revīzijas palātas skaidrojumu *CRIS* izmaksu analīzes trūkumam, proti, revīzija tika veikta, lai analizētu *CRIS* spēju nodrošināt Komisijai nepieciešamo informāciju, nevis lai pētītu sistēmas administratīvos izdevumus; tomēr pauž nožēlu, ka trūkst informācijas par *CRIS* izmaksu lietderību;
201. pauž nožēlu, ka trūkst skaidras ilgtermiņa stratēģijas, kurā kopš *CRIS* izveides būtu noteikti tās mērķi un darbība, un tā rezultātā pēdējā laikā ir palielinājies uzdevumu skaits, bet konsekventas perspektīvas joprojām nav;
202. uzsver, ka *CRIS* būtu nepieciešams standartmehānisms datu konfidencialitātes un lietotāju piekļuves tiesību gradācijai; uzskata, ka šāds mehānisms būtu jāizveido, lai garantētu vajadzīgo konfidencialitāti un datu integritāti;
203. pauž bažas par sistēmas nepietiekamo drošību; turklāt atzīmē, ka joprojām nav noteikti un tāpat ir neskaidri pienākumi drošības jomā, kas rada nopietnu risku datu drošībai; uzsver, ka datiem pilnībā jāatbilst Attīstības veicināšanas komitejas (*DAC*) kritērijiem;
204. atgādina Komisijai, ka ir svarīgi ievērot datu aizsardzības noteikumus; kritizē to, ka datu aizsardzības inspektoram nosūtītie paziņojumi skaidri neattiecas uz dzīves un darba gājuma aprakstiem, kas bija pievienoti ierakstiem *CRIS* sistēmā (74. punkts);
205. aicina Komisiju nekavējoties novērst visus Parlamenta un Revīzijas palātas norādītos trūkumus un ņemt vērā šo iestāžu ieteikumus;

X daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 6/2012 „Eiropas Savienības sniegtā palīdzība Kipras turku kopienai”

206. atgādina, ka revīzija tika veikta, lai sniegtu atbildi uz vispārēju jautājumu — vai Komisija efektīvi pārvalda Savienības finansiālā atbalsta instrumentu Kipras turku kopienai;
207. aicina Budžeta komiteju un Budžeta kontroles komiteju ņemt vērā šīs rezolūcijas konstatējumus sarunās par jauno daudzgadu finanšu shēmu (2014–2020), neskarot šo sarunu galīgos rezultātus, lai ievērotu Revīzijas palātas ieteikumu nodrošināt uzlabotu plānošanu, īstenošanu un ilgtspējību atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 389/2006¹, neattiecinot to uz ārēju teritoriju;
208. piekrīt Revīzijas palātas īpašajā ziņojumā izklāstītajiem konstatējumiem par to, ka „programma jau ir sasniegusi vairākus pozitīvus rezultātus, bet to ilgtspēja bieži tiek apšaubīta, īpaši neskaidrību dēļ saistībā ar turpmāko ES finansējumu”, „Komisijai izdevās izstrādāt programmu, kurā ir ietvertas un pienācīgi prioritārā secībā sarindotas visas nozares, kuras minētas regulas mērķos” un to, ka „arī saskārusies ar ievērojamiem šķēršļiem, Komisija atrada veidu, kādā ātri izveidot programmas pārvaldības biroju Kipras ziemeļu daļā un izmantot kopumā piemērotas īstenošanas metodes un riska mazināšanas pasākumus. Galvenās nepilnības programmas pārvaldībā radās tāpēc, ka vietējais atbalsta birojs nedarbojās saskaņā ar vairāk decentralizētām procedūrām, proti, kā to dara ES delegācijas, un tāpēc, ka līgumi ar darbiniekiem bija noslēgti uz pārāk īsu laiku, lai viņi varētu pārvaldīt finansētos projektus no sākuma līdz beigām. Turklāt kopīgi ar ANO īstenotajā pārvaldībā uzraudzība nebija pietiekama.”;
209. ņem vērā to, ka, izmantojot programmu, ir sniegta palīdzība vairākiem līdzekļu saņēmējiem visā Kipras turku kopienā; tomēr pauž nožēlu par to, ka Turcijas armijas radīto ierobežojumu dēļ nav bijis iespējams īstenot lielāko projektu — jūras ūdens atsāļošanas iekārtu būvniecību (projekta vērtība — EUR 27,5 miljoni); norāda, ka tas ir nopietni aizkavējis programmas īstenošanu;
210. uzsver, ka ir svarīgi turpināt sniegt palīdzību Kipras turku kopienai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 389/2006 noteikumiem, kā to norādījusi arī Komisija savā atbildē uz Revīzijas palātas īpašo ziņojumu; uzsver — lai atvieglotu apvienošanas procesu, ir svarīgi Kipras turku kopienai tuvināt Savienībai; tādēļ uzskata, ka nākotnē ir jāpalielina līdzekļi, ko piešķir: i) ekonomikas un sociālās attīstības veicināšanai, ii) infrastruktūras attīstībai un pārstrukturēšanai, iii) izlīgšanai, uzticības veicināšanas pasākumiem un atbalsta sniegšanai pilsoniskajai sabiedrībai, iv) Kipras turku kopienas tuvināšanai Savienībai, v) ar *acquis communautaire* saskaņotu tiesību aktu sagatavošanai, vi) pasākumiem, kas saistīti ar gatavošanos *acquis communautaire* īstenošanai, kā arī ekonomiskās integrācijas kā prioritāra jautājuma atbalstīšanai; uzskata arī, ka šajā sakarībā būtu jāpastiprina attiecīgās divkopienas programmas;

¹ Padomes 2006. gada 27. februāra Regula (EK) Nr. 389/2006, ar ko izveido finansiāla atbalsta instrumentu, lai veicinātu Kipras turku kopienas ekonomisko attīstību, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2667/2000 par Eiropas Rekonstrukcijas aģentūru (OV L 65, 7.3.2006., 5. lpp.).

211. it īpaši norāda uz divkopienu projektu, piemēram, Komitejas bezvēsts pazudušo personu jautājumos, svarīgo lomu, lai noskaidrotu pazudušo personu likteni un tādā veidā sekmētu kopienu savstarpējo izlīgumu; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt līdzekļus, kas nepieciešami, lai finansētu Komitejas bezvēsts pazudušo personu jautājumos darbības, un prasa Komisijai, atbalstot šo komiteju, aicināt Turcijas militāros spēkus atvieglot piekļuvi militārajām zonām; uzsver nepieciešamību finansēt divkopienu infrastruktūras projektus un efektīvāk sadarboties ar ANO aģentūrām un tās programmu īstenotājiem;
212. norāda arī, ka ir svarīgi turpināt atbalstīt Kultūras mantojuma tehniskās komitejas darbu, lai nodrošinātu vēsturisko un reliģisko vietu atjaunošanu un saglabāšanu, jo tās ir neatņemama daļa no Kipras kultūras mantojuma un pasaules kultūras mantojuma kopumā;
213. ņem vērā, ka „kopumā bieži tiek apšaubīta projektu ilgtspēja”, jo administratīvā rīcībspēja ir ierobežota, attiecīgie dokumenti tiek pieņemti ar novēlošanos un pastāv neskaidrības saistībā ar līdzekļu saņēmēju turpmāku līdzfinansējumu;
214. uzskata par lietderīgu arī atgādināt, ka revīzijas laikā vēl nebija skaidrs, vai Savienība atbalsta programmai piešķirs vērā ņemamu papildu finansējumu; norāda, ka šī neskaidrība apgrūtina programmas pārvaldību un tai ir negatīva ietekme uz programmas efektivitāti un ilgtspējību;
215. ņem vērā Revīzijas palātas ieteikumus, kuri sniegti attiecībā uz dažādiem scenārijiem, pamatojoties gan uz apvienošanas procesa norisi, gan turpmāka Savienības atbalsta apmēru;
216. ir vienisprātis ar Komisiju attiecībā uz to, ka, kamēr nav panākts Kipras problēmas risinājums, palīdzība Kipras turku kopienai joprojām būtu jāsniedz, pamatojoties uz Regulu (EK) Nr. 389/2006;
217. ar gandarījumu konstatē, ka pasākumi tika veikti atbilstīgi programmas mērķiem, lai gan bija jāaptver plašs jomu klāsts, Regulas (EK) Nr. 389/2006 pieņemšana aizkavējās un netika izmantota daudzgadu pieeja;
218. tomēr ar bažām konstatē, ka Komisijai, ieviešot un īstenojot programmu, nākas saskarties ar nopietniem ierobežojumiem, ka Komisijas vietējā atbalsta biroja darbības efektivitāti ir apgrūtinājuši vairāki faktori, ka programmas īstenošanas procedūras ne vienmēr ir efektīvas un ka projektu ilgtspējība joprojām ir apdraudēta, lai gan dažos gadījumos ir gūti labi rezultāti;
219. pieņem zināšanai Revīzijas palātas īpašajā ziņojumā izklāstīto situāciju; norāda, ka Komisija ir īstenojusi vairākas iniciatīvas un ka kopš revīzijas veikšanas ir vēl vairāk uzlabota efektivitāte;
220. atzinīgi vērtē arī to, ka tika veiksmīgi pabeigtas operācijas, kuru pārvaldību īstenoja kopā ar ANO Attīstības programmu (UNDP);
221. pauž nožēlu par to, ka neveiksmi cieta jūras ūdens atsāļošanas iekārtas būvniecības projekts, tādējādi apgrūtinot programmas īstenošanu; atgādina, ka šis projekts bija ne

tikai svarīgākais projekts ūdens apsaimniekošanas jomā, bet arī vislielākais projekts, kura vērtība ir aptuveni 10 % no kopējā paredzētā finansējuma un kuram tika piešķirts finansējums no atbalsta instrumenta, un ka ar šo iekārtu bija paredzēts saražot 23 000 m³ tīra dzeramā ūdens dienā, tādējādi saskaņā ar aplēsēm apmierinot 100 000 cilvēku vajadzības pēc ūdens, un norāda, ka ūdensapgāde kļūst par aizvien būtiskāku jautājumu salā, kurā pēdējo 30 gadu laikā vidējais nokrišņu daudzums samazinājies par 40 %; pauž patiesas bažas par to, ka, atceļot minēto projektu tādēļ, ka Turcijas armija radīja ierobežojumus Kīpras grieķu darbuzņēmējam un darbuzņēmējs, norādot uz nelabvēlīgiem apstākļiem, nevēlējās darbus turpināt, kad šie ierobežojumi 2010. gada martā tika atcelti, šis nopietnais vides jautājums netiks risināts; aicina Komisiju izskatīt iespēju šo projektu atjaunot;

222. tomēr norāda, ka, atceļot ūdens atsāļošanas iekārtas projekta īstenošanu, tiek aizsargātas Komisijas finanšu intereses; ņem vērā, ka saistībā ar būvniecības līgumu nav veikti nekādi maksājumi;
223. pauž dziļu nožēlu par to, ka kavēšanās bija vērojama lielākajā daļā darbību, kas bija saistītas ar vietējo un pilsētu infrastruktūru, lai gan vairākumā gadījumu kavēšanās iemesls bija politiski sarežģījumi un zemes īpašumtiesību pārbaude, ko Komisija un ANO Attīstības programma lielākoties nespēj kontrolēt;
224. atbalsta Revīzijas palātas secinājumus par to, ka programma jau ir guvusi zināmus pozitīvus rezultātus un palīdzējusi daudziem līdzekļu saņēmējiem visā Kīpras turku kopienā, tai skaitā lauksaimniekiem, studentiem un cilvēkiem, kuri izmanto jaunus robežšķērsošanas punktus; norāda, ka programmas ilgtspējība bieži tiek apšaubīta, jo īpaši ar turpmāku Savienības finansējumu saistītu neskaidrību dēļ;
225. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas secinājumus attiecībā uz to, ka, neņemot vērā sarežģītos politiskos apstākļus un saspringto grafiku, Komisijai izdevās izstrādāt programmu, kurā tika atspoguļoti Regulā (EK) Nr. 389/2006 noteiktie mērķi, ātri izveidot programmas pārvaldības biroju un ieviest piemērotus īstenošanas mehānismus;
226. uzsver to, ka Savienības atbalsts Kīpras turku kopienai ir vienreizējs un tiek sniegts tikai līdz Kīpras apvienošanas brīdim; norāda — Komisija atbalsta to, ka palīdzības sniegšana Kīpras turku kopienai tiek turpināta līdz Kīpras problēmas visaptveroša risinājuma panākšanai saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 389/2006;
227. ņem vērā Īpašajā ziņojumā Nr. 6/2012 iekļautos secinājumus un ieteikumus; iesaka Komisijai ņemt vērā programmas īstenošanā uzkrāto pieredzi, vajadzības gadījumā ierosināt pasākumus tās turpmākai uzlabošanai un par to informēt Parlamentu; saistībā ar Savienības finansiālo atbalstu Kīpras turku kopienas ekonomiskajai attīstībai aicina laikā, kad, pamatojoties uz spēkā esošo tiesisko regulējumu un atbilstīgi Regulā (EK) Nr. 389/2006 noteiktajiem mērķiem, tiek lemts par jebkāda turpmāka finansējuma piešķiršanu, ņemt vērā ne tikai jaunus projektus, bet arī nepieciešamību palīdzēt nodrošināt jau īstenoto projektu ilgtspējību;
228. uzskata, ka ar Savienības palīdzību būtu jāturpina atbalstīt Kīpras apvienošanas procesu; šajā sakarībā iesaka Komisijai turpināt strādāt pie tā, lai sasniegtu Regulā (EK) Nr. 389/2006 noteiktos piecus mērķus, tai skaitā atbalstot divkopienu pasākumus,

uzticības veicināšanas projektus, darbības, kas saistītas ar bezvēsts pazudušām personām, pilsonisko sabiedrību (tai skaitā armēņu un maronītu mazākumtautības), vēsturisko objektu saglabāšanu un restaurāciju, vides aizsardzību, kā arī ekonomisko un sociālo attīstību un *acquis communautaire* īstenošanu;

229. aicina Komisiju maksimāli palielināt informācijas apriti par konkursiem samierināšanas un pilsoniskās sabiedrības nostiprināšanas programmām; jo īpaši norāda uz nepieciešamību atbalstīt programmas, ar ko paredzēts veicināt sociāli ekonomisko integrāciju un sieviešu lomas pastiprināšanu Kipras turku kopienā;

XI daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 7/2012 „Vīna tirgus kopīgās organizācijas reforma: līdzšinējie sasniegumi”

230. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 7/2012 „Vīna tirgus kopīgās organizācijas reforma: līdzšinējie sasniegumi”, kurā galvenā uzmanība pievērsta vīna tirgus kopīgās organizācijas reformai, kuru 2008. gadā ieviesa Padome; atzīst, ka revīzijas galvenais mērķis bija izvērtēt sasniegumus saistībā ar vienu no galvenajiem reformas mērķiem, proti, uzlabot līdzsvaru starp piedāvājumu un pieprasījumu;
231. atgādina, ka vīna tirgus kopīgās organizācijas reformas mērķis bija līdzsvarot piedāvājumu un pieprasījumu un ka galveno šās reformas finanšu instrumentu vidū bija pagaidu izaršanas atbalsta shēma un valsts atbalsta programmu izveide, kas deva iespēju katrai dalībvalstij izvēlēties savai konkrētajai situācijai vispiemērotākos pasākumus (no 11 iespējamiem);
232. uzsver, ka revīzija pievērsa uzmanību diviem pasākumiem no lielāko izdevumu jomas, proti, „izaršanai” un „vīna dārzu pārstrukturēšanas un pārveidošanas pasākumiem”, kur pirmajam pasākumam trīs gadu piemērošanas periodā no 2008.–2009. gada līdz 2010.–2011. gadam tika piešķirti EUR 1074 miljoni, savukārt pārstrukturēšanas un pārveidošanas pasākumam desmit gadu periodā no 2001. gada līdz 2010. gadam tika piešķirti EUR 4200 miljoni;
233. pieņem zināšanai, ka Savienība ir pasaules lielākais vīna ražotājs ar 35 miljoniem hektāru (ha) vīna dārzu; atgādina, ka 2007.–2008. gadā Savienība saražoja aptuveni 160 miljonus hektolitru (hl) vīna, kas veido aptuveni 60 % no pasaules vīna produkcijas; tāpat norāda, ka notika vīna cenas samazināšana ražotāju līmenī, ko noteica kopējā vīna patēriņa samazināšanās Savienībā 20 gadu laikā līdz 2009. gadam;
234. ņem vērā, ka Īpašajā ziņojumā Nr. 7/2012 ir norādīts — lai gan pieprasījums pēc izaršanas pārsniedza 350 000 ha, tās ietekme bija ierobežota, jo noteiktais mērķlielums bija 175 000 ha un galu galā ar Savienības atbalsta palīdzību izarā tikai 160 550 ha; Revīzijas palāta lēš, ka izaršanas shēmas īstenošana kopumā samazināja uzskaitīto vīna dārzu platību par aptuveni 5 % , kas atbilst apmēram 10,2 miljoniem hl no tirgus izņemta vīna jeb 6 % no izmantojamās vīna produkcijas; tomēr norāda, ka kopš reformas ir ticis izarts daudz vairāk zemes — kopumā 300 000 ha — un attiecībā uz aptuveni 140 000 ha no minētās platības (šis skaitlis neparādās Īpašajā ziņojumā Nr. 7/2012) netika saņemts šāds atbalsts;
235. norāda, ka saskaņā ar Revīzijas palātas secinājumiem attiecībā uz izaršanas pasākumu shēma varēja būt efektīvāka un lētāka, jo atbalsta likmes pirmajā un otrajā gadā tika pārāk palielinātas, kaut gan pieprasījums pēc pasākuma pārsniedza mērķi pat tad, kad trešajā un pēdējā shēmas gadā atbalsta likmes tika samazinātas līdz sākotnējam līmenim;
236. norāda, ka Revīzijas palāta uzskata — izaršanas pasākums ne vienmēr tika izmantots mazāk konkurētspējīgiem vai mazāk rentabliem vīna dārziem un ka ar šo shēmu tika finansēti daži vīna dārzi, kuri jau bija restrukturēti un principā bija konkurētspējīgi; ar

nožēlu norāda, ka šādi gadījumi ir pretrunā reformas politikas mērķiem;

237. norāda, ka Īpašajā ziņojumā Nr. 7/2012 ir uzsvērts — sagaidāmā ražošanas samazināšanās nenotika arī tādēļ, ka netika pietiekami izmantoti daži tirgus kopīgās organizācijas instrumenti, piemēram, priekšlaicīga ražas novākšana un tās veicināšana, kā arī Padome noraidīja Komisijas priekšlikumu aizliegt stiprināšanu ar saharozi;
238. norāda, ka Īpašajā ziņojumā Nr. 7/2012 ir atzīts — restrukturēšanas pasākumi ir palīdzējuši uzlabot nozares konkurētspēju, taču tie ir arī izraisījuši ražas palielināšanos noteiktās dalībvalstīs, nonākot pretrunā ar centieniem samazināt tirgus piedāvājumu;
239. ņem vērā, ka Revīzijas palāta norāda — Komisija nav veikusi padziļinātu novērtējumu potenciālajai ietekmei, ko varētu radīt vēlākais 2018. gadā iepļānotā stādīšanas tiesību liberalizācija, un uzskata, ka ir nepieciešams veikt šādu novērtējumu, lai aprēķinātu vīna nozares piedāvājuma un pieprasījuma samēru;
240. pieņem zināšanai Revīzijas palātas bažas par to, ka Savienība finansēja izaršanas pasākumu, lai samazinātu vīna pārprodukciju, taču restrukturēšanas un pārveidošanas pasākums dažos gadījumos izraisīja vīna dārzu ražas palielinājumu; tomēr uzskata, ka ražas palielinājums var padarīt attiecīgos vīnus konkurētspējīgākus, bet noteikti mudina Komisiju nodrošināt, lai būtu pieejama atbilstīga stratēģija nelīdzsvarotības novēršanai;
241. pilnībā apstiprina, ka varēja izvairīties no atsevišķu modernizētu vīna dārzu izaršanas, precizējot spēkā esošos noteikumus, lai nepieļautu plašas interpretācijas iespējas, un izveidojot papildu atbilstības kritērijus, kas saistīti ar pašu vīna dārzu, ne tikai lauksaimnieku;
242. uzskata, ka nolūkā palielināt nozares konkurētspēju Komisijai būtu jāpārskata restrukturēšanas pasākumi, lai pastiprinātu to efektivitāti, kā arī jāsaglabā iepriekšējās programmas pasākumi, kuri izrādījušies veiksmīgi; sagaida, ka Komisija nodrošinās, lai dalībvalstu programmas atbilstu reformas mērķiem un restrukturēšanas un pārveidošanas pasākumiem, jo īpaši attiecībā uz vienoto maksājumu shēmu; turklāt prasa Komisijai uzlabot spēkā esošos noteikumus, lai dotu iespēju lauksaimniekiem labāk pielāgoties tirgus signāliem un pielāgot piedāvājumu tā, lai tas atbilstu pieprasītajiem produktiem;
243. aicina Komisiju veicināt pasākumus, kas aizsargātu Savienības izcilākās vīndarīšanas tradīcijas, kas pamatā nozīmē nodrošināt sociālekonomisko kohēziju un aizsargāt vīdi un ainavu daudzās lauku teritorijās, kurās notiek šāda vīndarīšana;
244. uzskata, ka Komisijai būtu jāizstrādā aprēķins, kas tiktu regulāri atjaunots, par piedāvājuma un pieprasījuma attiecību vīna nozarē, pamatojoties uz nozares datu statistisko analīzi, ņemot vērā restrukturēšanas un pārveidošanas pasākumu pozitīvos rezultātus; uzskata, ka pamatojoties uz iepriekš minēto aplēsi, tai būtu jānosaka izaršanas mērķteritorija, kā arī uzskata, ka turpmāk tai būtu jānosaka, vai ir jāuzlabo jebkuri citi pasākumi iespējamās nelīdzsvarotības novēršanai;
245. uzsver, ka saskaņā ar Revīzijas palātas ieteikumu ir jāveic padziļināts ietekmes novērtējums par stādīšanas tiesību liberalizāciju; prasa Komisijai novērtēt šā režīma

atcelšanas iespējamās sekas, lai pieņemtu vispiemērotākos lēmumus vīna tirgus līdzsvarotības nodrošināšanai; norāda, ka lielākā daļa dalībvalstu neatbalsta lēmumu par šīs sistēmas atcelšanu, un šādu viedokli paudis arī Eiropas Parlaments 2011. gada 23. jūnija rezolūcijā par KLP 2020. gada perspektīvā: kā risināt nākotnē paredzamās ar pārtiku, dabas resursiem un teritoriālajiem aspektiem saistītās problēmas¹;

246. uzsver — kaut gan vīna pieprasījums Savienībā pēdējo desmitgažu laikā ir samazinājies, pēdējos gados ir jūtami palielinājies eksports uz trešām valstīm, kas netika iztirzāts Īpašajā ziņojumā Nr. 7/2012; uzskata, ka pasākumu īstenošana, kas veicinātu kvalitatīvo vīnu eksportu, palīdzētu samazināt ražošanas pārprodukciju;
247. mudina Komisiju veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka dalībvalstis, kas maksājumu aprēķināšanai izmanto vienotu likmi par ha, ievieš pienācīgus kontroles mehānismus maksājumu aģentūrām, nodrošinot, ka lauksaimnieki nesaņem pārmērīgas kompensācijas, kā arī standartizēt izdevumu aplēses, lai līdz minimumam tiktu samazinātas salīdzināmo pasākumu aprēķināto izmaksu atšķirības;
248. mudina Komisiju veikt atbilstīgas darbības, lai ieviestu salīdzināmību un pienācīga līmeņa standartizāciju attiecībā uz pasākumiem, kuru pamatā ir 103. q pants Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulā (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem („Vienotā TKO regula”)²;
249. uzskata, ka līdztekus kvalitatīvo vīnu eksportam uz trešām valstīm lielāks atbalsts Eiropas vīnu patēriņam Savienībā arī palīdzētu samazināt ražošanas pārprodukciju;
250. aicina Komisiju no jauna ieviest politiku vīna nozares popularizēšanai un veicināt tās konkurētspēju iekšējā tirgū, tostarp ar pieaugušajiem paredzētām informācijas kampaņām par atbildīgu vīna patēriņu un par tā konkrētajām īpašībām un iezīmēm, izceļot kultūrā sakņotās Eiropas vīnu tradīcijas; turklāt aicina Komisiju apsvērt Eiropas stratēģiju eksporta palielināšanai uz trešām valstīm;

---

¹ OV C 390 E, 18.12.2012., 49. lpp.

² OV L 299, 16.11.2007., 1. lpp.

XII daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 9/2012 „Revīzija kontroles sistēmai, kas reglamentē bioloģisko produktu ražošanu, pārstrādi, izplatīšanu un importu”

251. atzinīgi vērtē Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 9/2012 un atbalsta Revīzijas palātas secinājumus; tomēr pauž nožēlu par to, ka revīzijas apmeklējumi ir veikti tikai sešās dalībvalstīs, pat ja tās ir dalībvalstis, kurās bija vislielākais pamats veikt revīziju;
252. atbalsta Revīzijas palātas ieteikumus, jo īpaši attiecībā uz bioloģisko produktu izsekojamību un pārrobežu tirdzniecību;
253. norāda, ka bioloģisko pārtikas produktu patēriņš veido mazāk nekā 2 % no kopējā pārtikas produktu tirgus, lai gan, visdrīzāk, ir sagaidāms patēriņa pieaugums;
254. uzsver, ka bioloģiskās ražošanas nozīmība neattiecas tikai uz veselīgu uzturu vien; bioloģiskā lauksaimniecība ir novatoriska, uz zināšanām balstīta pieeja lauksaimnieciskajai ražošanai, efektīvi izmantojot resursus, un tā var būt lauku attīstības un nodarbinātības virzītājspēks; aizvien plašāka biotehnoloģiju izmantošana un bioloģiskā ražošana varētu nodrošināt Eiropas pievienoto vērtību lauksaimniecībai, un tā rezultātā Eiropa varētu kļūt konkurētspējīgāka pasaules tirgū; turklāt norāda, ka ilgtermiņā tā sekmē vides, ekonomikas un sociālo noturību, piemēram, klimata pārmaiņu seku mazināšanu un pielāgošanos tām, palēninot bioloģiskās daudzveidības mazināšanos un paaugstinot dzīvnieku labturības standartus;
255. atgādina, ka Parlaments vienmēr ir atbalstījis bioloģisko lauksaimniecību un turpinās to darīt un ka tas ir aktīvi līdzdarbojies, izstrādājot tiesību aktus bioloģisko pārtikas produktu ražošanas un marķēšanas jomā;
256. uzskata, ka nākamās daudzgadu finanšu shēmas kontekstā būtu jāpievērš lielāka uzmanība bioloģisko produktu ražošanai, paredzot tai lielāku atbalstu;
257. pauž bažas par to, ka daudzi bioloģiskie produkti ir dārgāki nekā parastie produkti; šā iemesla dēļ patērētāji, kuri pievērš uzmanību cenai, un cilvēki ar zemākiem ienākumiem nevar vai var mazākā mērā atļauties pirkt šos produktus, kas ir veselīgāki;
258. atzīst, ka efektīva bioloģiskās ražošanas kontroles sistēma rada uzņēmējiem (tostarp ražotājiem, importētājiem un pārstrādātājiem) vairākus sarežģījumus, bet vienlaikus apliecina produktu kvalitāti, nodrošinot uzticību attiecīgajiem uzņēmējiem un ļaujot patērētājiem paļauties uz to, ka produkti, kuri marķēti kā bioloģiski produkti, tiešām tādi ir;
259. vērš uzmanību uz to, ka pieaug Savienībā ražotu un importētu bioloģisko preču tirgus apmērs, kas var arī radīt negodīgas komercprakses iespējas, un norāda, ka tādēļ Savienības un dalībvalstu mērogā ir vajadzīga stingrāka kontroles sistēma; uzsver, ka ar kontroles palīdzību būtu jāgarantē tas, ka produkti, kas marķēti kā bioloģiski produkti, tik tiešām ir bioloģiski produkti;
260. atgādina, ka Komisija ir atbildīga par kontroles sistēmu uzraudzību, un mudina Komisiju kopā ar dalībvalstīm veikt Revīzijas palātas svarīgāko konstatējumu

- izvērtējumu, jo dalībvalstis būtiskā mērā ir atbildīgas par kontroles sistēmas īstenošanu;
261. uzsver, ka ir svarīgi pienācīgi nodrošināt efektīvu sistēmas darbību un to, ka patērētāju uzticība nemazinās;
  262. šā iemesla dēļ aicina Komisiju izstrādāt iniciatīvas un tiesību aktu priekšlikumus, lai nodrošinātu, ka visas nepilnības, uz ko norādīts Īpašajā ziņojumā Nr. 9/2012, līdz 2013. gada beigām tiek novērstas;
  263. atzinīgi vērtē Komisijas plānoto kontroles tiesību aktu pārskatīšanu un to, ka organizācija „Eiropas sadarbība akreditācijai” izstrādā akreditācijas pamatnostādnes, jo tas ir nozīmīgs ieguldījums nolūkā uzlabot īstenošanu nākotnē;
  264. uzsver, ka ir ārkārtīgi svarīgi paredzēt visiem vienādus nosacījumus, piemērojot kontroles organizāciju apstiprināšanas un uzraudzības procedūras; norāda, ka nepilnības šo procedūru piemērošanā izraisa atšķirības bioloģiskā marķējuma kontrolē, un tas palielina krāpšanas vai bioloģiskā marķējuma pirkšanas risku un tādēļ negatīvi ietekmē patērētāju uzticību bioloģiskajam marķējumam;
  265. pauž izbrīnu un bažas par Revīzijas palātas secinājumu, ka dalībvalstu kompetentās iestādes nav dokumentējušas vai nav pienācīgi dokumentējušas kontroles organizāciju apstiprināšanas un pārraudzības procedūras, lai nodrošinātu normatīvo prasību ievērošanu; prasa par šo secinājumu informēt dalībvalstu parlamentus, kuru pienākums ir kontrolēt dalībvalstu valdības;
  266. uzsver, ka bioloģiskā marķējuma reputācijas saglabāšanai būtiska ir kontroles organizāciju, tai skaitā valsts iestāžu, neatkarība;
  267. atzinīgi vērtē jau patlaban izmantojamās IT sistēmu uzlabojumus un uzskata tos par svarīgu efektīvas kontroles daļu nākotnē;
  268. uzsver dalībvalstu pienākumus šajā, kā arī citās jomās, un uzskata Pastāvīgās bioloģiskās lauksaimniecības komitejas regulārās sanāksmes par ārkārtīgi vērtīgām, jo tajās dalībvalstis, Komisija un trešo valstu kontroles sistēmu darbinieki var apmainīties ar paraugpraksi un informāciju; tomēr norāda uz Revīzijas palātas komentāru (75. punkts), ka minētajai komitejai ir jāuzlabo informācijas apmaiņa par importa atļauju režīma darbību;
  269. uzsver, ka ir svarīga informācijas apmaiņa dalībvalstīm savā starpā un dalībvalstīm ar Komisiju; tālab mudina Komisiju ieviest atbilstošus pasākumus, lai nodrošinātu to, ka tiek nodota un saņemta būtiska, uzticama un savlaicīga informācija; jo īpaši aicina Komisiju veikt atbilstošus pasākumus, lai ātrāk tiktu saņemta informācija par bioloģisko produktu sertifikāciju, t. i., tādiem jautājumiem, ko paziņo Bioloģiskās lauksaimniecības informācijas sistēmā (*OFIS*), un palielināt šādas informācijas uzticamību;
  270. prasa, lai dalībvalstis jau pirms noteiktā termiņa pārtrauktu piešķirt importa atļaujas,

kuras ar Padomes Regulu (EEK) Nr. 2083/92¹ ieviesa kā pārejas posma pasākumu, kuru piešķiršanas iespējamība tika vairākkārt pagarināta un attiecībā uz kurām pašreiz spēkā esošā Komisijas 2011. gada 6. decembra Regula (ES) Nr. 1267/2011² paredz, ka dalībvalstis vairs nedrīkstēs piešķirt šādas atļaujas pēc 2014. gada 1. jūlija;

271. ņem vērā norādi Komisijas Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektorāta 2011. gada darbības ziņojumā, ka kļūdas dēļ bioloģiskie produkti tika uzskatīti par iespējamu *E. Coli* infekcijas uzliesmojuma avotu, tādējādi radot šaubas par bioloģiskās lauksaimniecības uzraudzību, un minētajā gadā plašsaziņas līdzekļos bija ārkārtīgi daudz informācijas par nepilnībām bioloģiskās lauksaimniecības uzraudzībā un kontrolē³, jo īpaši gada beigās, kad tika atklāta krāpšana saistībā ar datu viltošanu un produktiem ar viltotu bioloģisko marķējumu;
272. norāda uz 2011. gada darbības pārskatā iekļauto atrunu attiecībā uz bioloģisko produktu kontroles sistēmas iespējamu reputācijas apdraudējumu, ja šo sistēmu pienācīgi nepiemēro visā Savienībā un pie tās ārējām robežām;
273. gaida, kādi pasākumi būs paveikti trijos gados pēc minētā Revīzijas palātas ziņojuma, lai gūtu priekšstatu par īstenotajiem novēršanas pasākumiem un to rezultātiem;

---

¹ Padomes 1992. gada 14. jūlija Regula (EEK) Nr. 2083/91, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 2092/91 par lauksaimniecības produktu bioloģisko ražošanu un norāžu par bioloģisku ražošanu iekļaušanu lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu marķējumā (OV L 208, 24.7.1992., 15. lpp.).

² Komisijas 2011. gada 6. decembra Īstenošanas regula (ES) Nr. 1267/2011 par grozījumiem Regulā (EK) Nr. 1235/2008, ar ko nosaka sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 834/2007 par bioloģisko produktu importēšanas kārtību no trešām valstīm (OV L 324, 7.12.2011., 9. lpp.).

³ Skat. Komisijas Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektorāta 2011. gada darbības pārskatu, 25. lpp.

XIII daļa — Revīzijas palātas Īpašais ziņojums Nr. 12/2012 „Vai Komisija un Eurostat ir uzlabojuši precīzas un ticamas Eiropas statistikas izstrādes procesu?”

274. norāda, ka:

- a) Eiropas statistikas sistēma ir partnerība starp Savienības statistikas iestādi — *Eurostat* — un dalībvalstu statistikas institūcijām, kas atbild par visu ar Eiropas statistikas datu sagatavošanu un izplatīšanu saistīto darbību koordinēšanu valsts līmenī un kas var saņemt piešķirumus no Savienības budžeta bez iepriekšēja uzaicinājuma iesniegt priekšlikumus;
- b) Eiropas Statistikas sistēmas komiteja sniedz Eiropas statistikas sistēmai profesionālus ieteikumus;

275. atzīmē, ka:

- a) revīzijas vispārējais mērķis bija novērtēt to, vai Komisija un *Eurostat* ir uzlabojuši precīzas un ticamas Eiropas statistikas sagatavošanu;
- b) šajā nolūkā Revīzijas palāta pievērsās šādiem diviem jautājumiem — Eiropas Statistikas prakses kodeksa (ESPK) īstenošanai un *Eurostat* veiktajai Eiropas daudzgadu statistikas programmas pārvaldībai;
- c) revīzija attiecās arī uz Eiropas Statistikas pārvaldības konsultatīvās padomes (ESPKP) un Eiropas Statistikas padomdevējas komitejas ieguldījumu;

276. kopumā atbalsta Revīzijas palātas trīs galvenos ieteikumus:

- a) tā kā Savienības un dalībvalstu statistikas iestādes kopīgi atbild par to, lai tiktu saglabāta uzticība Eiropas demokrātiskajam procesam, tām būtu jāstiprina Eiropas statistikas sistēma, nodrošinot profesionālu neatkarību, pietiekamus resursus, efektīvu uzraudzību ar sankcijām un pasākumu ātru uzlabošanu gadījumos, kad netiek ievēroti kvalitātes standarti;
- b) lai pilnībā īstenotu ESPK, Komisijai būtu:
  - jāierosina tādi grozījumi reglamentējošajos noteikumos par Eiropas statistikas datu sagatavošanu, kuri nodrošinātu stabilu pamatu pārskatīšanai, izpildes nodrošināšanai un attiecīgā gadījumā pārbaudei, ietverot statistikas datu sagatavošanas institucionālo vidi, statistikas procesus un statistikas datus, kas sagatavoti gan Savienības, gan dalībvalstu līmenī;
  - jāveic nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu ESPK ievērošanas pienākuma rakstura juridisko noteiktību;
  - jāievieš uzraudzības funkcija, lai pārraudzītu pārskatīšanu un pārbaudi, piemēram, paplašinot ESPKP pašreizējo kompetences jomu;

- jāpastiprina Eiropas Savienības galvenā statistiķa profesionālā neatkarība;
  - sava iekšējā lēmumu pieņemšana par *Eurostat* lomu jāaskaņo ar ESPK prasībām, jāļauj *Eurostat* piemērot savu protokolu par taisnīgu un neierobežotu piekļuvi datiem (un pakāpeniski jāatsakās no statistikas datu sagatavošanai paredzētā darbības kredīta tālākas deleģēšanas mehānisma, kas *Eurostat* padara finansiāli atkarīgu no citiem Komisijas dienestiem);
  - jāskā jauna salīdzinošo izvērtēšanu kārtā, ko Komisija ieplānojis attiecībā uz 2013. gadu, paredzot pārbaudīt atbilstību visiem ESPK principiem, ietverot tajā stingru ārējo elementu, lai varētu veikt neatkarīgu novērtēšanu un iegūt salīdzināmus rezultātus;
  - jāapsver iespēja ieviest slidošu salīdzinošo izvērtēšanu attiecībā uz svarīgākajām statistikas jomām, aptverot visu statistikas datu iegūšanas ķēdi, tostarp administratīvo datu sniedzējus;
- c) *Eurostat* būtu pilnībā jāizmanto gaidāmās Eiropas 2013.–2017. gada statistikas programmas potenciāls un it īpaši:
- ikgadējās statistikas programmās jānosaka precīzi mērķi un pagrieziena punkti un jāorganizē atbilstoši pasākumi;
  - nepieciešamības gadījumā jāizskata iespēja programmas īstenošanas laikā to pārskatīt un sinhronizēt ar daudzgadu finanšu shēmu;
  - sistemātiski jāpārskata statistikas prioritātes, ņemot vērā iegūto statistikas datu svarīgumu un izmaksas un slogu Eiropas statistiskās sistēmai, tās locekļiem un respondentiem, un jāveicina statistiskā inovācija jaunu prioritāšu noteikšanā;
  - jāuzlabo atbalsts Eiropas Statistikas padomdevējas komitejas darbībai, nodrošinot vairāk precīzākas informācijas par statistikas programmu izveidē izdarītās izvēles ietekmi uz budžetu un finansēm un par šo programmu īstenošanu;
  - jāvienkāršo un jāuzlabo piešķirumu finanšu pārvaldības efektivitāte, sākot izmantot vienas personāla vienības izmaksu standartskalu un vienreizējus maksājumus par datu kopumiem, ko iegūst ar apsekojumu palīdzību;
  - jāizpēta iespēja ieviest uz darbības rezultātiem balstītu piešķirumu pārvaldības sistēmu, kuras pamatā ir iepriekš apstiprināti rādītāji un mērķi;
  - jāpastiprina konkurence publiskā iepirkuma procedūrās, it īpaši piešķirot lielāku nozīmi cenu kritērijam cenas un vērtības vislabākās attiecības noteikšanas procedūrās un izvairoties noteikt tādas robežvērtības, kas vājina cenu konkurenci;

277. atzinīgi vērtē Komisijas kopumā konstruktīvās atbildes un piezīmes, it īpaši to, ka

Komisija piekrīt Revīzijas palātas viedoklim, ka Savienība, dalībvalstis un to statistikas iestādes kopīgi atbild par uzticības saglabāšanu Eiropas demokrātiskajam procesam;

278. norāda, ka, ņemot vērā Revīzijas palātas ieteikumus, Komisija:
- a) ir iesniegusi priekšlikumu regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 223/2009 (COM(2012)0167);
  - b) 2012. gada 17. septembrī pieņēma jaunu iekšējo lēmumu par *Eurostat* un
  - c) 2012. gada septembrī apstiprināja ESPK pārskatīšanu;
279. norāda, ka ir jāpastiprina dalībvalstu statistikas iestāžu un *Eurostat* koordinējošā loma Eiropas statistikas datu sagatavošanā un tā jāatbalsta, nepieciešamības gadījumā veicot turpmākas izmaiņas tiesību aktos; prasa pārveidot ESPKP par neatkarīgu uzraudzības struktūru, kam būtu jāuztic uzdevums pārraudzīt pārskatīšanu un pārbaudes Eiropas statistikas sistēmā; šajā sakarībā aicina Komisiju sagatavot priekšlikumu regulai, ar kuru tiktu aizstāts pašlaik spēkā esošais Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 11. marta Lēmums Nr. 235/2008/EK, ar ko izveido Eiropas Statistikas pārvaldības konsultatīvo padomi¹;
280. uzsver, ka Eiropas statistikas sistēmai kā tādai jābūt sistēmisku uzlabojumu dzinulim, lai savas struktūras un resursus pielāgotu jaunu problēmu risināšanai; atzīmē — tā kā pastāvīgi pieaug pieprasījums pēc statistikas datiem, savukārt resursi samazinās, ir sistēmiski jāmaina statistikas datu sagatavošanas veidi, lai uzlabotu tās efektivitāti; uzsver, ka nedrīkst vēl ilgāk atlikt nākamās desmitgades redzējuma un ar to saistītās Eiropas statistikas sistēmas stratēģijas īstenošanu;
281. uzsver, ka jāturpina stiprināt Eiropas statistikas sistēmas pārvaldību un ātri jāpabeidz pašlaik notiekošo tās pārvaldības struktūras pārskatīšanu, lai racionalizētu lēmumu pieņemšanas kanālus un lai komitoloģijas kompetenci nodotu Eiropas Statistikas sistēmas komitejai; prasa Komisijai skaidri noteikt ESPKP vietu Eiropas statistikas sistēmas pārvaldības struktūrā;
282. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos pilnībā īstenot ESPK; tomēr atzīmē, ka ESPK joprojām ir visai Eiropas statistikas sistēmai kopumā risināms uzdevums un ka ir jāatbalsta *Eurostat* un dalībvalstu statistikas iestādes to centienos pilnībā īstenot ESPK;
283. pauž nožēlu, ka no 677 uzlabojumu darbībām, ko attiecībā uz Eiropas statistikas sistēmu sākotnēji identificēja 2006.–2008. gadā veikto ārējo salīdzinošo izvērtēšanu laikā, līdz 2012. gadam bija pabeigts tikai 71 %; atzīmē, ka daļa no atlikušajām uzlabojumu darbībām jau ir novecojušas un ka to īstenošana palēninās; tādēļ atzinīgi vērtē plānus 2013. gadā sākt jaunu salīdzinošo izvērtēšanu kopumu, tostarp pilna atlikušo darbību saraksta un to īstenošanas grafika publicēšanu; uzsver, ka jaunās salīdzinošo izvērtēšanu kārtas īstenošanā ir ļoti svarīgi paredzēt ārējas pārbaudes;
284. atzinīgi vērtē to, ka Komisija principā piekrīt ieteikumiem par salīdzinošajām

---

¹ OV L 73, 15.3.2008., 17. lpp.

izvērtēšanām, precīzu mērķu un starpposma uzdevumu iekļaušanai ikgadējās statistikas programmās, 2013.–2017. gada programmas pārskatīšanu un jaunu prioritāšu noteikšanu, inovāciju veicināšanu, Eiropas Statistikas padomdevējas komitejas ciešāku iesaistīšanu un piešķirumu finanšu pārvaldības vienkāršošanu un šīs pārvaldības efektivitātes palielināšanu; atzīmē, ka Komisija piekrīt arī tam, ka nedrīkst pieļaut cenu konkurences vājināšanos publiskā iepirkuma procedūrās un ka ir jāpielāgo ekonomiski visizdevīgākā piedāvājuma atlasei pašlaik izmantotās robežvērtības un koeficienti, un pauž gandarījumu, ka Komisijas iesniegtā priekšlikuma regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 223/2009, noteikumos ir paredzēta vienreizēju maksājumu izmantošana un vienošanās par vienas vienības izmaksu standartskalas izmantošanu;

285. atzīmē, ka Komisijas priekšlikumā regulai, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 223/2009, paredzēts pastiprināt Eiropas Savienības galvenā statistiķa neatkarības principu, tomēr nav paredzēti tādi paši mehānismi tā iecelšanai saskaņā ar Revīzijas palātas ieteikumu; norāda, ka grozītajā regulā jānosaka ESPKP loma Komisijas izmantotajā galvenā statistiķa atlases procedūrā un ka būtu jānodrošina skaidri un publiski pieejami galvenā statistiķa iecelšanas un atlaišanas noteikumi, izmantojot atklātu konkursu un saskaņā ar ESPK iepriekš pieņemtus nosacījumus;
286. pieņem zināšanai Komisijas nostāju attiecībā uz pakāpenisku atteikšanos no statistikas datu sagatavošanai paredzētā darbības kredīta;

o

o o

287. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo lēmumu Padomei, Komisijai, Eiropas Savienības Tiesai un Revīzijas palātai, kā arī nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (L sērijā).

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	18.3.2013
Galīgais balsojums	+: 18 -: 2 0: 6
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Marta Andreasen, Jean-Pierre Audy, Inés Ayala Sender, Zuzana Brzobohatá, Ryszard Czarnecki, Tamás Deutsch, Martin Ehrenhauser, Jens Geier, Gerben-Jan Gerbrandy, Ingeborg Gräßle, Jan Mulder, Eva Ortiz Vilella, Monika Panayotova, Aldo Patriciello, Paul Rübig, Petri Sarvamaa, Bart Staes, Georgios Stavrakakis, Søren Bo Søndergaard
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Jorgo Chatzimarkakis, Edit Herczog, Markus Pieper, Olle Schmidt, Derek Vaughan
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Birgit Collin-Langen, Peter Jahr